

କଡ଼ି ଲେଉଟା

‘କନ’

ଡ୍ର. ଶିଶିର କୁମାର ଦାସ

କଡ଼ ଲେଉଟା

‘ତା’

ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା - ମାର୍ଗଦର୍ଶକା

ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା - ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା

Handbook on Specific Learning Disability

Published by

Indian Institute of Education & Care (IIEC)
K-7/161, Kalinga Nagar, Bhubaneswar-751003

Financial Assistance by

Australian High Commission, New Delhi
Australian Consulate General, Kolkata

Design & Layout: STUDIO EDIT

Prepared by

Dr. Shisir Kumar Das
Director, IIEC

Copyright@2022

Prof. Asoka Kumar Das
Vice Chairman
Odisha State Higher Education
Council (OSHEC)

Former Vice Chancellor, Utkal University
Formerly Distinguished Scientist and
Head, Laser & Plasma Technology Division
Senior Professor, Homi Bhabha National
Institute
Bhabha Atomic Research Centre

Dated: 05th November, 2022

It gives me immense pleasure to learn that Indian Institute of Education and Care (IIEC), Bhubaneswar, a leading and avid practitioner of Inclusive Education is publishing a Hand Book on '**Specific Learning Disability (SLD)**'. This invisible disability still poses a challenge in identifying and mainstreaming children leading to unfortunate dropout of students at an early age. IIEC has taken up the challenge in meticulously exploring the intricacies under the leadership of Dr. Shisir Kumar Das.

I appreciate the great endeavour in fulfilling the needs and aspirations of the teachers and parents with a whole gamut of information and strategies on SLD.

I wish IIEC grand success for the Hand Book.

(Asoka Kumar Das)

ସେଇ ଅଜଣା ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଦେ...

ଏକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରବେଶୀ ଓ ବିକଶିତ ସମାଜ ଗଠନ ର ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର କରିବାପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରବେଶୀ ଶିକ୍ଷାର ଭୂମିକା ବହୁତ ମହଞ୍ଚଲପୂର୍ଣ୍ଣ । ଭାରତ ସରକାର ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟଙ୍କତମ ସମ୍ବିଧାନ ସଂଶୋଧନ ଅଧ୍ୟନିୟମରେ ପ୍ରଣାତ ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏ ରୁ ୧୪ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସାମିଲ କରିବା । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ଶିଶୁ ୨୦୧୦ ସୁଜା ମାଗଣା ଏବଂ ବାଧତାମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । ଯଦି ସମାନ ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ କଥାର ସଂକଳ୍ପ ଆସେ ତେବେ ସମାଜର ପଛୁଆବର୍ଗ ଓ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ଏକ ଗୁରୁତର ବ୍ୟାପାର ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ବିଶେଷ କରି ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯେପରି Integrated Education(ସମନ୍ଵିତ ଶିକ୍ଷା) ଏବଂ IEDSS (ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରବେଶୀ ଶିକ୍ଷା) ଭଲି ଯୋଜନାରେ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ସମାଜର ମୂଖ୍ୟ ସ୍ତୋତରେ ସାମିଲ କରିବାପାଇଁ ସୁଚିତ୍ରିତ ଯୋଜନା ପ୍ରଶନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବଂ ଏବୁ ଯୋଜନା କାଳକ୍ରମେ ‘ସମଗ୍ର ଶିକ୍ଷା’ର ପରିଧିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । କେନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଡିଶା ସରକାରଙ୍କର ବଳିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ବରେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରବେଶୀ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଆଇ.ଆଇ.ଇ.ସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମନ୍ଵିତ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂରବେଶୀ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୀର୍ଘ ୨୨ ବର୍ଷ ଧରି ନିରନ୍ତର ସଫଳତାର ସହକାର୍ୟ କରିଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁସଂଧାନ ଓ ଗବେଷଣା କରୁଥିବା ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭଲି ଆମର ଅନୁଭୂତିରେ ଏଭଲି ଅନେକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଠ ଛାତ୍ରିଦେଇଥିଲେ ଯାହାର କାରଣ ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମ ପାଇଁ ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ଥିଲା । ଯଦିଓ ବିଗତ ଏକଶହ ବର୍ଷ ଧରି ଅନେକ ମନୋବିଜ୍ଞାନୀ ଓ ଶିକ୍ଷାବିଦ୍ ‘ଶବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂର’ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ‘ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବେଷଣା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ସାଂପ୍ରତିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ଵପ୍ରରାଯ୍ୟ ଆକଳନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଞ୍ଜଳି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ । କିନ୍ତୁ କୋଡ଼ିଏ ଜଣରେ ଜଣେ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅକ୍ଷମ ଶ୍ରେଣୀ ପଡ଼ିଲାବେଳକୁ ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ ୩୫ ଭାଗ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ‘ତ୍ରୁପ୍ତ ଆଉଟ’ ହୋଇଯିବାର ଅଶଙ୍କା ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ ।

ଖୁସିର କଥା ଯେ ଭାରତୀୟ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ‘ନ୍ୟାସନାଲ ବ୍ୟେରିସର୍ ସେଷ୍ଟର’ ଦ୍ୱାରା ଉଭାବିତ DALI (Dyslexia Assessment for Languages of India) ପଢ଼ିରେ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ବହୁତ ସହଜ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଛି ।

ଆଇ.ଆଇ.ଇୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଜତିମଧ୍ୟରେ ୨୭ ବର୍ଷର ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଛି । ଆମେ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷମତା ଅଣଦେଖା ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଓଡ଼ିଶାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ତାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାପାଇଁ ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶୀଙ୍କା କିଛି ଆଲୋକ ଦେଖାଇପାରିବ । ଏହି ପୁସ୍ତିକାଟି ‘Australian High Commission, New Delhi’ ଏବଂ ‘Australian Consulate General, Kolkata ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥତ ପ୍ରକଳ୍ପ ‘Combating Learning Disability for Holistic Inclusive Education’ର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଏହି ପ୍ରୟାସ କୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନ ‘ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାଧିକରଣ’ (୩ ସେ ପା) ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗୋଷ୍ଠୀ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ଆମେ ହାର୍ଦିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛୁ । **Maharashtra Dyslexia Association, Mumbai** ର ସହଯୋଗ ବି ଆମକୁ ବହୁତ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯଥା ଶିକ୍ଷକ /ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବଲ ଶିକ୍ଷକ/ଜିଲ୍ଲା ସଂଯୋଜକ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କର୍ମଶାଳା ଓ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକଳ୍ପଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ବି.ଏମ.ସି ଅଧୀନରେ ୩୦ ଟି ବିଦ୍ୟାଳୟର ୩୦୦ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନେଇ ବିଶେଷ ଗବେଷଣା କରାଯାଇଛି । ଯଦିଓ ଆମେ କୌଣସି ଶିଶୁ/ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ବୋଲି ନାମିତ କରୁନ୍ତୁ, ତଥାପି ସମସ୍ତାବ୍ୟ କାରଣର ପ୍ରତିକାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ସମାଜର ମୂଖ୍ୟ ସ୍ରୋତରେ ସାମିଲ କରାଇପାରିଲେ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମଣିବୁ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ ର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ଉପରେ ୧୫ଟି ରେଡ଼ିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସାରଣ ଜରିଆରେ ରେଡ଼ିଓ ସୁରଭି ସାଧାରଣ ଜନତା, ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଓ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଜାରିରହିଛି । ସମୟ ଆସିଛି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏହି ଅକ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ସଚେତନ କରିବା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସଂପ କରେ ଭୁଲ ମାନସିକତାକୁ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ଏଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର ଲୁକ୍ଳାଯିତ ଶକ୍ତି କୁ ଉନ୍ନୋତନ କରି ସମାଜର ମୂଖ୍ୟ ସ୍ରୋତରେ ସାମିଲ କରିବା ।

ବହିଟିର ନାଁ କଡ଼ଲେଉଟା ‘କ’ ଏକ ସାଙ୍କେତିକ ନାମକରଣ । ସେହି ଅଜଣା ସ୍ଵପ୍ନରେ ମସଗୁଲ ହେଉଥିବା ଶିଶୁ/ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୁସ୍ତିକା ସମର୍ପତ କରୁଛୁ । ଆଜି ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦରେ ଅଭିଭୂତ ଯେ ଏହି ପୁସ୍ତିକାଟି ଭାରତ ବର୍ଷର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଶିକ୍ଷାବିତ୍, ପ୍ରବିଶ ଭାଷାବିତ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ପ୍ରଫେସର (ଡଃ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବୀ ପ୍ରସନ୍ନ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ କରକମଳରେ ଲୋକାର୍ପିତ ହୋଇଛି । ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ।

ଡଃ. ଶିଶିର କୁମାର ଦାସ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଆଇ.ଆଇ.ଇୟ

“ମୁଁ ଜଣେ ପ୍ରତିଭାସଂପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କୌଣସି ଶବ୍ଦ
ସବୁ ପଡ଼େ, ସେମାନେ କଢ଼ି ଲେଉଟାନ୍ତି ବା ହଲ୍ଚଲ୍ ହେବା ଆରମ୍ଭ
କରନ୍ତି । ଶବ୍ଦସବୁ କାଗଜ ସାରା ଘରିଘରି ହୋଇ ବୁଲୁଥା’ନ୍ତି ।
ଯେତେବେଳେ ସେଇ ସବୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିକ ନିଜ ନିଜ ଜାଗାକୁ ଫେରି
ଆସି ଦ୍ଵୀର ହୋଇଯା’ନ୍ତି, ସେତେବେଳକୁ ବହୁତ ତେରି
ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେତେବେଳକୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠପତ୍ର ବହୁତ
ଆଗକୁ ଯାଇସାରିଥାଏ” ।

ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ

ସୂଚୀପତ୍ର

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକା	ପୃଷ୍ଠା
ଉପକ୍ରମଣିକା	୨-୪
ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଲକ୍ଷଣ	୫-୭
ଡିସ୍ଲେକ୍ସିଆ ବା ପଠନ ଅକ୍ଷମତା	୭-୯
ଡିସ୍କାଲ୍କୁଲିଆ ବା ଗାଣିତିକ ଅକ୍ଷମତା	୧୦-୧୧
ଶ୍ରୀବଣୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ବିଶ୍ଵାଙ୍ଗଳା (Auditory Processing Disorder)	୧୨-୧୩
ଭାଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ବିଶ୍ଵାଙ୍ଗଳା (Language Processing Disorder)	୧୪-୧୬
ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଚଳନତା ଓ ବୋଧଗମ୍ୟତା ସମସ୍ୟା	୧୭-୧୯
ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସହ ଆନୁସଂଗିକ ବ୍ୟାଧି	୨୦-୨୧
ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଆହ୍ଵାନକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା	
ପାଇଁ ଉପାୟ	୨୨-୨୪
ମାନସିକ ସ୍ଥାନ୍ୟର ଯତ୍ନ	୨୫-୨୭
ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର	୨୭-୨୮
ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଓ ବାସ୍ତବତା	୨୯-୩୦
ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସୂଚକ	୩୧-୩୨
ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସୂଚକ	୩୩-୩୪
ସାମାଜିକତା ଓ ଶୈକ୍ଷିକ ସଫଳତାର ପରିପ୍ରକାଶ	୩୫
ପାସ ନା ଫେଲ୍ ? ?	୩୭-୩୮
ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ପରିଚାଳନାରେ ମାତାପିତା/ଅଭିଭାବକ ମାନଙ୍କ ଭୂମିକା	୩୯-୪୦
ଡିସ୍ଲେକ୍ସିଆ ସ୍କ୍ରିନିଂ ଟୁଲ - ୧	୪୧-୪୪
ଡିସ୍ଲେକ୍ସିଆ ସ୍କ୍ରିନିଂ ଟୁଲ - ୨	୪୫-୪୮

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ

ଉପକ୍ରମଣିକା

'Indian Institute of Education & Care' (ଆଇ.ଆଇ.ଇ.ସି) ତରଫରୁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ । ବିଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କରୋନାର କରାଳ ପ୍ରକୋପରେ ଜୀବନ ଓ ଜିବାକା ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହେଲାବେଳେ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ କ୍ଷତିଗ୍ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା । ତନ୍ମଧରୁ ବିଦ୍ୟାଯଳୟର କୋମଳ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ଶିକ୍ଷାୟତନ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷାଦାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହଳି ଏକ ଅନ୍ତେତୁକ ଆହ୍ଵାନକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାପାଇଁ ‘ରେଡ଼ିଓ ସୁରତି’ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବେତାର କେନ୍ଦ୍ରର ସୀମିତ ସାମର୍ଥ୍ୟର ସରହଦକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଯଳୟରେ ପଢ଼ୁଥିବା ପ୍ରାୟ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ସୁରତିର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ‘ଜୀବନ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା’ର ଗୁଣାମ୍ବନ ଓ ଉକ୍ତରେ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂଆ ଦିଗନ୍ତର ସମାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଓ ଜତିହାସର ନୂଆ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ।

ପୁଣିଥରେ ‘ଆଇ.ଆଇ.ଇ.ସି’ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଆଉ ଏକ ଅନାଲୋଟିତ ଏବଂ ଅଭିନବ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ତର୍ନିବେଶୀ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା କିମ୍ବା “Specific Learning Disability” ର ଅନେକ ଅବହେଳିତ ଦିଗକୁ ଉନ୍ନୋଟିତ କରିବା ପାଇଁ ‘ଆଇ.ଆଇ.ଇ.ସି’ ଏବଂ ‘ରେଡ଼ିଓ ସୁରତି’ ଅଣ୍ଟା ଭିତିଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ସ୍ଥିତ ‘ଅଷ୍ଟେଲିଆ ହାଇ କମିଶନ’ । ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ସହଯୋଗିତାର ହାତ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି ‘ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟାଯଳୟ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାଧିକରଣ’(ଓ.ସେ.ପା) ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗୋଷ୍ଠୀ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅକ୍ଷମତା ବା ଲୁକ୍କାୟିତ ଅକ୍ଷମତା ବୋଲି ଅଭିହିତ କରାଯାଏ କାରଣ ଏହାର ଲକ୍ଷଣ ବାହାରୁ ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଭୁଲ ବୁଝାମଣାର ଶାକାର ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନସ୍ତ, ଅଳସୁଆ ଏବଂ ଅବୁଝା ଭାବେ ଦୋଷ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ବାଭିମାନରେ ଆଶ୍ଚ ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ନିରୁଷ୍ଣାହିତ କରିଥାଏ ।

ଏହି ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରତିକରଣରେ ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବହୁତ ବେଶୀ । ଏହା

ଏକ ବିଭିନ୍ନମାନା ଯେ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ଶିକ୍ଷଣ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏଉଳି ଅକ୍ଷମତାକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସତେଜନତା ଏବଂ ସୂଚନାର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆତ୍ମାଳରେ ଏଉଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ପରାମା ନିରାକା ଅଭାବରୁ ପାଠ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଅବାଚକୁ ଚାଲିଯାନ୍ତି ।

ଯଦିଓ ପୃଥିବୀ ବ୍ୟାପି ବିଗତ ଏକ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଅନେକ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗବେଷଣାର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇ ଆସୁଛି, ତଥାପି ସେମିତି କିଛି ସତ୍ରୋଷଜନକ ପର୍ଯ୍ୟାମରେ ୧୯୭୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚି ପାରିନଥୁଲେ । ମହିଷ୍ମ ଗବେଷଣାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିବା କିଛି ତଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଆଲପ୍ରେତ୍ ଷ୍ଟ୍ରେସ ଏବଂ ଲିଗ ଲେହଟିବେନ୍କ୍ ଭଳି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମନୋବିଜ୍ଞାନିକ ‘ମହିଷ୍ମ ଆୟାତ ଶିଶୁ’ ଭଳି ଶଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ଯଦିଓ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଇତିମଧ୍ୟରେ ହୋଇସାରିଛି ତଥାପି ଏହି ଦ୍ୱାରା ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ଅମୂଲ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ବୋଲି କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜଣେ ଜର୍ମାନ ସ୍ଥାନ୍ତ୍ରବିଭାଗ ପ୍ରଥମେ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଥୁଲେ ଯାହାକୁ ସେ ‘Word-blindness’ ବା ‘ଶଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା’ ଭାବେ ଅଭିହିତ କରିଥୁଲେ । ଜଣେ ଶିଶୁର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି, ଧୂଶକ୍ତି, ଏବଂ ବାକ୍ଷକ୍ତି ସାଧାରଣ ଥିବା ସବୁ । ସେ ବହି ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଉଳି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଶଙ୍କ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରାୟ ୧୦ ବର୍ଷ ପରେ ୧୮୮୭ ମସିହାରେ ମନୋବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଥମେ ‘ଡିସ୍ଲେଞ୍ଚିଆ’ ଶରର ସଂଜ୍ଞା ନିର୍ମିପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ୧୮୯୭ ମସିହାରେ “ପ୍ରୀଙ୍ଗଲ ମୋର୍ଗାନ୍” ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ “A Case of Congenital Word Blindness” ପ୍ରବାଦ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଆଧାର ଓ କୌଣସି ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣାର ଦ୍ୱାରା ଖୋଲିଥିଲା । ସାମ୍ବୁଏଲଏ କିର୍କ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ମନସ୍ତ୍ରବିଭାଗ ଯିଏ ୧୯୭୩ ମସିହାରେ ଚିକାଗୋରେ ଅନୁଷ୍ଠାତା ଏକ ଶିକ୍ଷା ଆଲୋଚନା ଚକ୍ରରେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ବା “Learning Disability” ଶରର ବ୍ୟବହାର କରିଥୁଲେ । ୨୦୦୦ ମସିହାରୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିରନ୍ତର ଗବେଷଣା ଜାରି ରହିଛି । ୨୦୧୩ ମସିହାରେ “Specific Learning Disorder” କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗତାର ବହୁମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାକା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗତା ବା ଅକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଆମେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରାମା ଫଳାଫଳକୁ ମାନଦଣ୍ଡ କରି ତାର ବୁଦ୍ଧିମତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏଉଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କର କହିବା, ଶୁଣିବା, ପଡ଼ିବା, ବୁଝିବା, ବନାନ କରିବା, ଗାଣିତିକ ହିସାବ

କରିବା, ଲେଖୁବା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଜତ୍ୟାଦି ଅସୁବିଧା ଉପୁଜ୍ଞିଥାଏ । ଏକଥା ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ସାଧାରଣ ଏବଂ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସାଧାରଣ ବି ଥାଏ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଏକ ପ୍ରକାର ସ୍ଵାୟବିକାଶ ଜନ୍ମିତ ଅସୁବିଧା ଯାହାକି ବାକ୍ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଗତ ସମସ୍ୟା, ସାଂସ୍କୃତିକ ବା ଭାଷାଗତ ପ୍ରତ୍ୱେଦ, ଉଷ୍ଣାହର ଅଭାବ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ହୋଇନଥାଏ । ଏହା ଏକ ଜନ୍ମଗତ ଏବଂ ପରିବେଶ ସଂପର୍କତ ସମସ୍ୟା ଯାହା ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଠର ଦକ୍ଷତାକୁ କ୍ଷତି ପହୁଁଚାଇଥାଏ । ଫଳତଃ ତା'ର ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଠ କୌଣସି ବାଚନିକ କିମ୍ବା ଅବାଚନିକ ସୂଚନାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଅନୁଶୀଳନ କରିପାରେନା ଓ ଦକ୍ଷତାର ସହ ପ୍ରକାଶକରିପାରେନା ।

କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ବହୁବିଧ ସମସ୍ୟାର ସମାହାର ଯାହାକୁ କେବଳ ପଡ଼ିବା କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ଚିହ୍ନିବା ସମସ୍ୟାରେ ସାମିତି କରି ହେବନି । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିଯୋଗ୍ୟ ଯେ ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକାର ଓ ସ୍ଵୀଯୋଗ ଅଧ୍ୟନ୍ୟମ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଗରୁ ପ୍ରାୟ ୭ ଟି ଅକ୍ଷମତାକୁ ମିଶାଇ ୨୧ ପ୍ରକାର ଅକ୍ଷମତାକୁ ସ୍ଥିକୃତି ଏହି ସଂଶୋଧତ ଅଧ୍ୟନ୍ୟମରେ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତନ୍ମଧରୁ ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ ବା Specific Learning Disability ଅନ୍ୟତମ । ସେହି ଅଧ୍ୟନ୍ୟମ ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ବହୁବିଧ ଅବସ୍ଥାର ସମାହାର ଯେଉଁଥିରେ କଥ୍ଯତ ବା ଲିଖିତ ଭାଷାକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରିବାରେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥାରୁ ବୁଝିବା, କହିବା, ପଡ଼ିବା, ଲେଖୁବା, ବନାନ କରିବା, କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ହିସାବ କରିବାର ଅକ୍ଷମତା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଏହାର ଜତିହାସ, ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଏବଂ ସାଂଜ୍ଞ୍ଯ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅକ୍ଷମତାର ପ୍ରକାର କରଣ, ଚିହ୍ନଟୀକରଣ ଏବଂ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ମୂଳ୍ୟାନ୍ୟନର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ବିଶ୍ୟରେ ଆଲୋକପାତ କରିବ । ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗକୁ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନା କରିବା ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଲକ୍ଷଣ

ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସିରିକୃତ ହୋଇଥିବା ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’କୁ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗତ ସହ ସମାନ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବନି, ଯାହା ଏକ ଉପଚାର ଯୋଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥା । ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗତ ଥିବା ଯେ କୌଣସି ଶିଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଶ୍ରେଣୀଭୂକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବନି । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ପ୍ରକାର ତେବେକୁ ଉତ୍ତର ଶିକ୍ଷଣ ଓ ଉପଚାର ଯୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରିଯାଏ ।

ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା କହିଲେ କଥୁତ ବା ଲିଖୁତ ଭାଷାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ଵିକ ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ଅସୁବିଧାକୁ ବୁଝାଯାଏ- ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବା, ଭାବିବା, କହିବା, ଲେଖିବା, ବନାନ କରିବା କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ହିସାବ କରିବା ବାଧାପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ । ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା, ମସିଷରେ ଆୟାତ, ଆଂଶିକ ମନ୍ତ୍ରିଷ ନିଷ୍ଠିଯତା, ପଡ଼ିବା ବା ବନାନ କରିବାରେ ଅତିଶ୍ୟ ଅସୁବିଧା ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରିଷ ଆୟାତ ଯୋଗୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ବାକଶ୍ରି ହୀନତା ଜୟେଷ୍ଠ ଏହି ଶ୍ରେଣୀଭୂକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରୁ ସମ୍ଭବ ଜଣା ପଡ଼େ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଦୃଷ୍ଟି, ଶ୍ରବଣ ବା ଚଳନ ଅକ୍ଷମତା, ମାନସିକ ଅନନ୍ତରତା, ଆବେଗଗତ କିମ୍ବା ପରିବେଶ ଜନିତ, ସାଂସ୍କୃତିକ ବା ଆର୍ଥିକ ଅସୁବିଧାରୁ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଉପୁଜିନଥାଏ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଲକ୍ଷଣସଂପର୍କରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ:

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାଯୀ ବିକାଶ ଜନିତ ସମସ୍ୟା ଯାହାକି ପଡ଼ିବା, ଲେଖିବା କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ହିସାବ କରିବା ଭଲି ଦକ୍ଷତାକୁ ଅବରୋଧ କରିଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ଦକ୍ଷତା ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାୟ କରିବା ପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଏ । ଯଦିଓ ଶିଶୁଟିର ବିକାଶ ସାଧାରଣ ଭଲି ମନେ ହେଉଥାଏ, ତା’ର ଶିଖିବାରେ ଉପୁଜିଥିବା ଅସୁବିଧା ଆଶ୍ରମ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଶିଶୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମୟରେ ଅକ୍ଷର ଶିଖିବା ଓ ଗଣନ କରିବା ପ୍ରାୟ ସ୍ଥାଭାବିକ ଜଣାପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ଅକ୍ଷମତା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲା ବେଳେ ହିଁ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟର ହୁଏ ଏହିଭଲି ଅକ୍ଷମତାର ପ୍ରଭାବ କୌଣସି ଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କର ବିକାଶ ଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଭ୍ରେ ଏହା ଏକ ନିତ୍ୟ ନୈମିତ୍ତିକ ଅବସ୍ଥାରେ ରୂପାନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଲକ୍ଷଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲା ବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ନଜରକୁ ଆସେ ଯଥା-ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରିବା ସମୟରେ ପଡ଼ିବା, ଲେଖିବା, ଗାଣିତିକ

ହିସାବ କରିବାର ଦକ୍ଷତାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ତନ୍ମୁଧରୁ ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ଧାରେ ଏବଂ ବହୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ପଡ଼ିବା, ନିମ୍ନ ସ୍ଥର ଲେଖା ଲେଖୁ, ସଂଖ୍ୟା ମନେ ରଖିବାରେ କଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଗଣିତିକ ହିସାବ କିତାବ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଜୟୋଦି ଅନ୍ୟତମ ।

ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟନ ସମୟରେ ଭାଷାଗତ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପଡ଼ିବା, ଲେଖିବା ଏବଂ ଗଣିତ ଜୟୋଦି ପରୀକ୍ଷାରେ ଶୈକ୍ଷିକ ଦକ୍ଷତା ସାଧାରଣ ସ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ବହୁତ୍ ଖରାପ ଫଳାଫଳ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଫଳତ ଜଣେ ତିସଲେଞ୍ଜିକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅପେକ୍ଷା ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ବହୁତ୍ ବେଶି ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଏହିଭଳି ଶିକ୍ଷଣ ସମସ୍ୟା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟନ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଜଣେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀର ଏହିଭଳି ଅସୁବିଧା ତା'ର ଭବିଷ୍ୟତ ପଡ଼ା ପଡ଼ି, କର୍ମଦକ୍ଷତା କିମ୍ବା ଦୈନିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ପହଞ୍ଚାଇ ଥାଏ । ଏହିପରୁ ଅସୁବିଧା ପାଇଁ ବିକାଶଗତ, ସ୍ଥାୟୀଗତ, ଦୃଷ୍ଟି ଓ ବାକ୍ଷଣକ୍ରି କିମ୍ବା ଚଳନ ଗତ କ୍ଷମତାକୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇ ନପାରେ ।

ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ମୂଳ୍ୟାଯନ ଜଣେ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀର ଜୟୋଦି, ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବିବରଣୀ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିବରଣୀ, ଏବଂ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରତି ତା'ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜଣେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ଅସୁବିଧା ଗୁଡ଼ିକ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସଦାବେଳେ ପରୀକ୍ଷା ଫଳାଫଳ ଲଗାତାର ଭାବେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ସତ୍ତ୍ଵ ବି ସାଧାରଣ ସ୍ତର ଠାରୁ କମ୍ ରହିବା ଏକ ଲକ୍ଷଣ । ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗତାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବହୁବିଧ ପର୍ଯ୍ୟାଯରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ, ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ, ମାନସିକ ସ୍ଥରରେ ନ୍ୟୂନ, ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଗଣିତରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଜୟୋଦି ବିଭିନ୍ନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଏ । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା କିମ୍ବା କମ୍ ନମ୍ର ରଖିଲେ ବୁଝାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏସବୁ ଅସୁବିଧା ପାଇଁ ଆବେଗିକ ବିଶ୍ଵାଳା, ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ସାଂସ୍କୃତିକ ଅସୁବିଧା କିମ୍ବା କମ୍ ଦିଗଦର୍ଶନ ମିଳିବା ଦାୟୀ ନହୋଇ ପାରେ ! ଏହାକୁ ଏକ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଖରାପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କୁହାଯାଇପାରେ, ଯାହାକି ନିରନ୍ତର ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ ଏବଂ ଶେଷରେ କମ୍ ପାରଦର୍ଶତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାକୁ ବହୁତ କୁଟିତ, ଏକକ ଅକ୍ଷମତା ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ବରଂ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ସଂଜ୍ଞାରେ ୩ ଟି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଥା- ଶୁଣିବା, କହିବା, ସାଧାରଣ ଭାବେ ପଡ଼ିବା (ଅକ୍ଷରକୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ଶଙ୍କକୁ ପଡ଼ିବା) ପଡ଼ିଥାରି ବୁଝିବା, ଗଣିତିକ ହିସାବ, ଗଣିତକୁ ବୁଝି ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବା ଏବଂ ଲିଖିତ ଭାବେ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ଜୟୋଦି ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥାଏ । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ପ୍ରକାର ଭେଦକୁ ୩ ଭାଗରେ ନାମକରଣ କରାଯାଏ ଯଥା ତିସଲେଞ୍ଜିଆ, ତିସଲେଞ୍ଜିକୁଲିଆ, ଶ୍ରବଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅସୁବିଧା, ଭାଷା ପରିପ୍ରକାଶ ବାଧା, ଭାବ ପ୍ରକାଶ ଜନିତ ଅକ୍ଷମତା ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି ଚଳନ ବାଧା ଜୟୋଦି ।

ଡୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ

ତିସ୍ରୀଲେଖିଆ ବା ପଠନ ଅକ୍ଷମତା

ତିସ୍ରୀଲେଖିଆ ବା ପଠନ ଅକ୍ଷମତାର ଲକ୍ଷଣ..

‘ତିସ୍ରୀଲେଖିଆ’ ବା ପଠନ ଅକ୍ଷମତା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯାହା ପଡ଼ିବା ଏବଂ ଭାଷା ଜନିତ ଦକ୍ଷତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟିକରିଥାଏ । ଏହିଭଳି ଅକ୍ଷମତା ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରାୟ ଶତକତ୍ତା ୮୦ ଭାଗ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହା ଅନର୍ଗଳ ପଡ଼ିବାରେ, ଭାଷାକୁ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ, ପଢ଼ୁଥିବା ବିଷୟକୁ ବୁଝିବାରେ, ମନେ ପକେଇବାରେ, ଲେଖିବା ଓ ବନାନ କରିବାରେ ଓ ବେଳେ ବେଳେ କଥା କହିବାରେ ବିଶେଷ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପାରଗତା ସହ ବି ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଦେଖାଯାଏ । ମୋଟା ମୋଟି ଏହାର ମାତ୍ରା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷରେ କମ୍ ବା ବେଶୀ ହୋଇପାରେ । ତିସ୍ରୀଲେଖିଆ ବା ପଠନ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରାୟତଃ ଭାଷା ଜନିତ ଅକ୍ଷମତା ଭାବେ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ ।

ଆତିହାସିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ‘ତିସ୍ରୀଲେଖିଆ’ ଗ୍ରୀକ ଶବ୍ଦରୁ ଉପୁରି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ଏକ ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ ସ୍ଥାଯୀଜୀବ ଭିତକ ଏବଂ ଅକ୍ଷରକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିନପାରିବାର ଅସୁବିଧା, ଭୁଲ ଉଚ୍ଚାରଣ ଏବଂ ସାଙ୍କେତିକ ଭାଷାକୁ ବୋଧଗମ୍ୟ ଭାଷାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନପାରିବା ଜତ୍ୟାଦି । ଅକ୍ଷମତା ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହିସବୁ ଅସୁବିଧା ବିଶେଷତଃ ଭାଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧୂନି ବା ସ୍ଵର ଉପାଦାନ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ ।

ପଡ଼ିବାରେ ଅପାରଗତା ଶରଧୂନାକୁ ବିଶ୍ଲେଷଣ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପଠନ ବାଧୁତ ବ୍ୟକ୍ତ ମାନେ ସାଙ୍କେତିକ ଶବ୍ଦକୁ ଅଲଗା ଧୂନାରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାପାଇଁ ବାରଯାର ସଂଘର୍ଷ କରିଥାନ୍ତି । ଧୂନା ସମ୍ବୂହକୁ ଏକାଠି ମିଶାଇ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଏବଂ ଭୁରିତ କହିବାପାଇଁ ସେମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ କଷ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ଏହିସବୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ରୂପାନ୍ତରିକରଣ ସମସ୍ୟା, କୌଣସି ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବା ବିଷୟକୁ ବୁଝିବାରେ ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ପଡ଼ିବା ସମୟରେ MRI (Magnetic Resonance Imaging) ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡିଷ ଭିତରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଚିତ୍ର ଓ ଅବସ୍ଥା ଏହାକୁ ସ୍ଥାଯୀ ଜନିତ ଏବଂ ଜନ୍ମଗତ ସମସ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରେ । ମଣ୍ଡିଷର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ତିନୋଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ଯଥା ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵର ସାମ୍ବାଭାଗରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହାକି ଧୂନା ସୃଷ୍ଟିରେ ବାଧକ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ ନାରବରେ ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ହୋଇପାରେ । ବାମପାର୍ଶ୍ଵର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ରହିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲିଖିତ ଶବ୍ଦକୁ ବିଶ୍ଲେଷଣ କରେ ଏବଂ ଡୃତୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଆପେ ଆପେ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକୁ

ଚିହ୍ନିଆଏ । ‘ଡିସ୍ଟଲେକ୍ଷିଆ’ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାବିତ ଶିଶୁ ଓ କିଶୋର ମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେଭଳି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇପାରେନି ।

ଫଳତଃ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନୂଆ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅହରହ ସଂଘର୍ଷ କରିଥାନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଠର ଡାହାଣ ପଚେ ଥିବା ସ୍ଥାନ ଉପରେ ମୁଖ୍ୟ କରି ମନେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଶବ୍ଦ ଓ ସଂକେତର ସମ୍ପର୍କକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ବୁଝିପାରନ୍ତିନି । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣା ପଡ଼େ ଯେ ପଠନ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରାୟତଃ ବଂଶଗତ ବା ପରିବାର ସଭ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଥାଏ । ଶତକଢ଼ା ୧୯ ରୁ ୮୭ ଭାଗ ଶିଶୁଙ୍କର ଏହି ପଠନ ଅକ୍ଷମତା ବଂଶଗତ ବା ଜନ୍ମଗତ ଏବଂ ମାତ୍ର ୧ ମାରୁ ୧୦ ଭାଗ ପରିବେଶ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଘଟିଥାଏ ।

ପ୍ରାକ୍-ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କଠାରେ ଏହିସବୁ ଅକ୍ଷମତା ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ-

- ବିଲମ୍ବରେ କଥା କହିବା
- ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣରେ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେବା
- ଶବ୍ଦ କୁ ଛନ୍ଦରେ କହିବା ସମସ୍ୟା
- ଶିଶୁଗୀତ ଶିଶୁବା ଓ ମନେରଖୁବା
- ଆକାର ଏବଂ ରଙ୍ଗ ଚିହ୍ନିବା ଓ ଶିଶୁବା
- ନିଜ ନାଆଁ ଲେଖୁବାରେ ଅସୁବିଧା
- କାହାଣୀକୁ ଠିକ୍ ଘଟଣା କ୍ରମରେ କହିବା
- ଭାଷା ଓ ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ଅସୁବିଧା
- ଖେଳରେ ଆଗ୍ରହ ନଦେଖେଇବା
- ଛନ୍ଦ ଶବ୍ଦ ବା ଗୀତ ସମ୍ପର୍କରେ ଭାଷା ପୁନରାବୃତି କରିବାରେ
- ନିଜ ନାମରେ ଥିବା ଅକ୍ଷରକୁ ଚିହ୍ନ ନ ପାରିବା ସମସ୍ୟା
- ଅକ୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଓ ସପ୍ତାହ ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ନାମ ମନେ ନରଖୁ ପାରିବା ସମସ୍ୟା

ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯାଉଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ :

ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ

- ଯେଉଁ ବୟସରେ ଯେତିକି ପଢ଼ିବା କଥା ତା’ଠୁ ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ ସ୍ଵରର
- ଘଟଣାବଳୀକୁ କ୍ରମାନ୍ତରରେ ମନେ ରଖିବା ଅସୁବିଧା
- ଅକ୍ଷର ଏବଂ ଶବ୍ଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେଦ ଜାଣିବାରେ ଅସାମର୍ଥ୍ୟ

- ଶବ୍ଦକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବନାନ୍ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା
- ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପ୍ରାୟତଃ ଭଲ ନପତ୍ରୁଥିବାର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଆସୁଥିବା
- ସାଧାରଣ ଛାତ୍ର ଓ ପଠନ ଅକ୍ଷମ ବା ଡିସଲେଖିଆ ଛାତ୍ର ପଡ଼ିବା ମଧ୍ୟରେ ତପାତ୍ର ଏକ ଉଦାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଭଲଭାବେ ବୁଝିପାରିବା
- ସାଧାରଣ ଛାତ୍ର Reading କୁ ଠିକ୍ ଭାବେ Reading ବୋଲି ପଡ଼ିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଡିସଲେଖିଆ ଛାତ୍ର ଏହାକୁ Reabing ବୋଲି ପଡ଼ିଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଜଣେ ସାଧାରଣ ଛାତ୍ର ବାକ୍ୟ କହିବା - it is easy to read this sentence ଏବଂ ଡିସଲେଖିଆ ଛାତ୍ର କହିବ - it is easy to reab this senfence । ଡିସଲେଖିଆ ଛାତ୍ର କିଛି ଶଙ୍କକୁ ଭୁଲ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥାଏ ଯଥା ଏକକ ଶଙ୍କକୁ ପଡ଼ିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୁଏ ଯେମିତି'mat' ବା 'top' ଭଳି ଶଙ୍କ ।
- ଶଙ୍କ ଏବଂ ଅକ୍ଷରକୁ ସଂଯୋଗ କରିବାରେ ସମସ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।
- ସେହିଭଳି ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଅକ୍ଷରକୁ କ୍ରମାନ୍ୟରେ ରଖିବାର ସମସ୍ୟା ଉପୁଚ୍ଛିଥାଏ ।
- ଉଚ୍ଚାରଣୀର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବି 'd' ଏବଂ 'b' କିମ୍ବା 'm' ସହ 'w' ଲେଖିଲାବେଳେ ବାରମ୍ବାର ଭୁଲ କରିଥାନ୍ତି ।
- ଅନେକ ସମୟରେ ଶଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ପଛଆଡ଼କୁ ଲେଖିଥାନ୍ତି ଯଥା 'tip' ଲେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବାବେଳେ ଲେଖନ୍ତି 'pit' !
- ବ୍ୟାକରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଏକ ଶଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଉପସର୍ଗ ଏବଂ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଶଙ୍କକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ଲେଖନ୍ତି ।
- ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହରେ ବଡ଼ପାତିରେ ପଢ଼ିବାକୁ କିମ୍ବା ପଢ଼ିବା ସଂବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏତାଇଯାନ୍ତି ।
- କୌଣସି ଏକକ ଶଙ୍କକୁ ବି ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସେହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ବହୁତ୍ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।
- ବହୁ ଅକ୍ଷର ବିଶିଷ୍ଟ ଶଙ୍କକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।
- ପ୍ରତିଦିନ ସେଇ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ

ଡିସ୍କାଲ୍କୁଲିଆ ବା ଗାଣିତିକ ଅକ୍ଷମତା

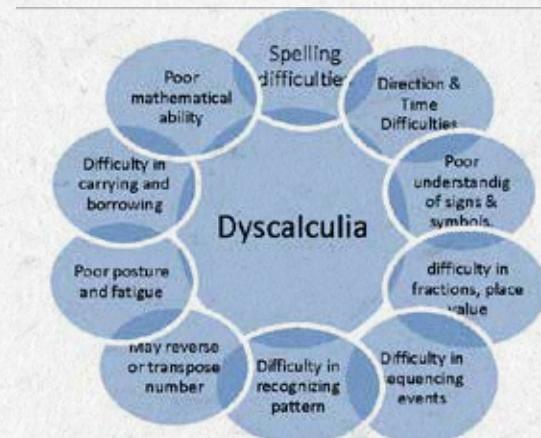
ଗାଣିତିକ ଅକ୍ଷମତା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂଖ୍ୟା ମୂଲ୍ୟ ବୁଝିବା ଏବଂ ଗଣିତ ବିଷୟ ବୁଝିବାର ଦକ୍ଷତାକୁ ବାଧା ଦେଇଥାଏ । ଏହି ଅକ୍ଷମତାମୁଳ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗଣିତ ସାଙ୍କେତିକ ଚିହ୍ନ ବୁଝିପାରନ୍ତିନି । ସେହିପରି ସେମାନେ କୌଣସି ସଂଖ୍ୟା ବା ହିସାବ ମନେ ରଖିବାପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିଥାନ୍ତି । ଘଣ୍ଟା ଦେଖି ସମୟ କହିବ ଓ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟ କଲାଭଳି ଲାଗେ । ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ ସଂଖ୍ୟା ବା ସେ ସମ୍ପର୍କିତ ମୌଳିକ ଧାରଣା ବୁଝି ନପାରିବାର ଲକ୍ଷଣ ଜଣା ପଡ଼ିଯାଇଥାଏ । ତ' ପର ଅବସ୍ଥାରେ ବୁଝି ପଯୋଗ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଏ । ଏଭଳି ଜଣେ ଛାତ୍ର ପରିଶତ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ମୂଚନା ବିଶ୍ଲେଷଣ କରିପାରେନି ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆନ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ବାହାର କରିବା ଜାଣିପାରେନି । ଗାଣିତିକ ଅକ୍ଷମତା ଜଣେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉବିଷ୍ୟତରେ ସବୁଠୁ ବଢ଼ ଆହ୍ଵାନ ସୃଷ୍ଟିକରେ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ଵିକ, ସ୍ଥାୟୀଗତ, ଜନ୍ମଗତ, ପରିବେଶଜନିତ ଏବଂ ଆବେଗିକ କାରଣ ଡିସ୍କାଲ୍କୁଲିଆ ଭଲି ଏକ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ମଞ୍ଚିକର ସାମ୍ବା ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଅଂଶ ସଂଖ୍ୟା ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । MRI ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡେଯେ ମଞ୍ଚିକର ସେହି ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ସଂକୁଚିତ ଧୂସର ପଦାର୍ଥ ଡିସ୍କାଲ୍କୁଲିଆ ଶିଶୁମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ପରିବେଶ ଜନିତ କାରଣ ଯଥା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ାର ଗୁଣବତ୍ତା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଉକ୍ତିଶା ଦ୍ୱାରା ପାଇତି ଏବଂ ଉପାହର ଅଭାବ ଭଲି କେତୋଟି ସମସ୍ୟାରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ ଗାଣିତିକ ଅକ୍ଷମତା ଓ ସାମାଜିକ-ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ଵିକ ଦୂରାବସ୍ଥା ।

ଡିସ୍କାଲ୍କୁଲିଆ ବା ଗାଣିତିକ ଅକ୍ଷମତାର ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ମହ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ତିନି ବର୍ଷରେ ବିଶେଷ ଜଣ ପଡ଼େନି ଏହି ସମୟରେ ଗାଣିତିକ ଦକ୍ଷତା ନଥିବା ଶିଶୁମାନେ ଘୋଷା ଘୋଷି କରି ଗଣିତ ମନେ ରଖିଦେଇପାରନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଗଣିତ ପାଠରେ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟା ବା ପଦାର୍ଥ ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖିପାରିଲାଭଳି କ୍ଷମତା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଏବଂ ସ୍ଥାନ, କାଳ, ପାତ୍ରରେ ବୁଝି ପ୍ରଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଜଣେ ଏହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବହୁତ ଅସୁବିଧାର ସାମ୍ବା କରେ ।

ଗଣିତିକ ଅକ୍ଷମତା (Dyscalculia)ର ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣାବଳୀ:

- ◆ ଏହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଘଣ୍ଟା ଦେଖୁ ସମୟ କହିବା ପାଇଁ କଷା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।
- ◆ ସେହିଭଳି ପଇସା ଗଣିବା ପାଇଁ ବା ଗଣିତିକ ସ୍ମୃତି ମନେ ରଖିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁରୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପାର ଭଳି ମନେ ହୁଏ ।
- ◆ ସେମାନେ ଗଣିତିକ ସ୍ମୃତି ଅନୁଯାୟୀ ମନେ ରଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆଜ୍ଞୁଠି ଗଣି ହିସାବ କରନ୍ତି
- ◆ ଡାହାଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ତପାତ ଜାଣିପାରନ୍ତିନି ।
- ◆ ହିସାବ କଲାବେଳେ କେଉଁ ସଂଖ୍ୟା କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯିବ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ହିସାବ ଭୁଲ ହୁଏ ।
- ◆ ଭଗ୍ନାଶ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତିନି ।
- ◆ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ବା ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ଯେତେବେଳେ ଗଣିତିକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାଙ୍କର ହିସାବ ଅକ୍ଷମତା ବା ଅପାରଗତା ଜଣା ପଡ଼ିଯାଏ । ହଠାତ୍ ଗୁଣନ କରି ତା'ର ସଂଖ୍ୟା ଜାଣିପାରନ୍ତିନି ।
- ◆ କ୍ରିକେଟ ଖେଳ ବା ଅନ୍ୟ ଖେଳରେ କେତେ ସ୍କୋର ହେଲା ବା ଗୋଲ ହେଲା ମନେ ରଖିବା ବଢ଼ କଷା ହୋଇଥାଏ । ଦୌଡ଼କୁଦ ଖେଳରେ କେଉଁ ଟ୍ରାକ୍‌ରେ କିଏ ଦୌଡ଼ିବା କଥା ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ◆ ସେହିଭଳି ତାସ୍ ଖେଳ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖେଳରେ କିଏ କାହାପରେ ଖେଳିବ ବୁଝିପାରନ୍ତିନି । ଚେଷ୍ଟ ଖେଳ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଯୋଜନା କରି ଖେଳିବା କଥା ସେତିକି ଦକ୍ଷତା ତାଙ୍କର ନଥାଏ ।

ଶ୍ରବଣ ପ୍ରକିଯାକରଣ ବିଶ୍ଲେଷଣ (Auditory Processing Disorder)

ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଶବ୍ଦ ବା ଭାଷା ନବୁଝିପାରିଲେ ଏହି ଅପାରଗତାକୁ ଶ୍ରବଣ ସମସ୍ୟା ଜନିତବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବନି । ଜନ୍ମରୁ ଏହି ଅକ୍ଷମତା ସହ ଏହାର ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତଥାପି ସେହି ଶିଶୁ ବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମସିଷ୍ଟରେ ଥିବା ସ୍ଥାନ୍ତେ ଜନିତ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଶବ୍ଦ ବା ଭାଷାର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଏହି ପ୍ରକାର ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ବି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଭାଷା ବା ଶବ୍ଦର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକିଯାକରଣ ହୋଇପାରେନି ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରେନି । ଏହା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ସେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶବ୍ଦ ବା ଭାଷା ଶୁଣିପାରେନି । ସେ ଶୁଣିପାରେ କିନ୍ତୁ ତା'ର ମସିଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ସେ ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେନି । ଏହାକୁ କେନ୍ତ୍ରୀୟ ଶ୍ରବଣ ପ୍ରକିଯାକରଣ ବିଶ୍ଲେଷଣା କୁହନ୍ତି ଯେଉଁଥିପାଇଁ କାନ ଜରିଆରେ ଶବ୍ଦ ମୁକ୍ତଭାବେ ଯାଇପାରେନି ଏବଂ ମସିଷ୍ଟ ଠିକ୍ ସଂକେତ ଦେଇପାରେନି । ଶବ୍ଦ ଯେତେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଉନା କାହିଁକି, ଏହି ଅପାରଗ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତ୍ୱଦକ୍ଷ ବୁଝିପାରନ୍ତିନି । ସେମାନେ କୋଳାହଳ ବା ମିଶ୍ରିତ ଶବ୍ଦ ଗୁଞ୍ଜରଣ ଭିତରୁ ଠିକ୍ ଶବ୍ଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତିନି । ଏହିଭଳି ଶ୍ରବଣ ପ୍ରକିଯାକରଣ ବିଶ୍ଲେଷଣା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମସିଷ୍ଟ କାନ ଜରିଆରେ ପାଇଥିବା ସ୍ମୃତିନାକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା କରେ ।

ଲକ୍ଷଣାବଳୀ:

ଶିଶୁର କଥା କହିବାର ଶୈଳୀ ଏବଂ ପଢ଼ିବା, ଲେଖିବା ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ଉଚ୍ଚ ଅପାରଗତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଶିଶୁମାନେ କଥା କହିଲାବେଳେ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ଅକ୍ଷର ସବୁ ଛାତିଯା'ନ୍ତି କିମ୍ବା ଏକାଉଳି ଶୁଭୁଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ମିଶାଇଦିଅନ୍ତି । ଫଳତଃ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ଅସମ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଥା ଓ ଶବ୍ଦକୁ ଯେହେତୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତିନାହିଁ, ସେମାନେ ଯଥା ଶାସ୍ତ୍ର ଉଭର ଦେଇପାରନ୍ତିନି ।

- এক বিশৃঙ্খলিত পরিবেশ এবং কোলাহলময় গুঞ্জরণ ভিত্তি
ভাস্তিআসুথুবা শব্দ ও কথাকু শিশুটি বুঝিপারে নাহি' ।
- কেଉতোরু শব্দ আসুছি ষে ঠকরেজ পারেনা ।
- ফোনরে শুভুথুবা কথাসবু উষ্ণভাবে বুঝিপারেনা ।
- অপরপার্শ্বে কৌশলি ব্যক্তি কিছি সুচনা চাহুঁথলে বা প্রশ্ন পচারিলে, ষেমানক্স
উভয় রে কৌশলি তালমেল নথাএ ।
- জলদি কহুথুবা কথাকু বারম্বার কহিবাপাইঁ ষেমানে অনুরোধ করতি কিম্বা
আহুরি ষহজ তঞ্চারে শুশিবাপাইঁ ইচ্ছা প্রকাশ করতি ।
- দিগ নিরূপণ করিবারে ষেমানে অসমর্থ হুঁচ্ছি ।
- কৌশলি কথারে ব্যঞ্চাম্বক বা হাস্যরস ভাষা বা স্বরকু ষেমানে বুঝিবা
পাইঁ কষ্ট হোজথাএ ।
- কৌশলি বিদেশী ভাষা, বেইষ্যিক ভাষা বা ভাষা র নূଆ শৈলী ষেমানক্স পাইঁ
বুর্বোধ লাগে ।
- কৌশলি বিষয় উপরে ধান দেবা বা মনোনিবেশ করিবারে ষেমানে কষ্ট
অনুভব করতি ।

ষম্ভাব্যকারণ:

যদিও এহি অক্ষমতার নির্দিষ্ট কারণ জ্ঞাপত্তিনি, তথাপি এহার প্রকৰ্ক কানৰ
বেমার, মেনিনজাইটিস বা কৌশলি বিষাক্ত ধাতুৰ প্রভাব ষহ অছি । শ্রবণ
প্রক্রিয়াকৰণ অক্ষমতা এভলি রোগাঙ্ক ষেত্রে দেখায়া যাহার স্বায়ুগত
বেমার থাএ । অন্যান্য কারণ যথা অপরিপক্ষ শিশু জন্ম, কম ওজন, আঘাত প্রাপ্ত মন্ত্রিষ্ঠ
এবং বংশগত বি হোজপারে ।

মূল্যায়ন :

বহু অত্যাধুনিক যন্ত্রপাতি ও বৈজ্ঞানিক কৌশল দ্বাৰা অভিওলেজিষ্ট মানে ষেমানক্সৰ
শ্রবণ শক্তি পৰাক্ষা নিৰাক্ষা করিপারিবে । অবশ্য ৩ বৰ্ষ বয়স পর্যন্ত এভলি
পৰাক্ষা কৰায়াজ পারেনি, কারণ ছোট শিশু মানে ঠিক ভাবে উভয় দেজপারত্তিনি ।

ଭାଷା ପ୍ରକିଯାକରଣ ବିଶ୍ଵଳା (Language Processing Disorder)

ଭାଷା ପ୍ରକିଯାକରଣ ଅପାରଗତା :

ଏହି ଅପାରଗ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଧୂନି ସମ୍ମୁଦ୍ରକୁ ନେଇ ଶବ୍ଦ ବା ବାକ୍ୟ ଗଠନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରନ୍ତିନି । ଶ୍ରୀବଣ ପକ୍ଷିଯାକରଣ ବିଶ୍ଵଳା ଶୈତରେ ମସିଷ ବିଭିନ୍ନ ଧୂନିର ପ୍ରଭାବକୁ ବୁଝିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଭାଷା ପ୍ରକିଯାକରଣ ଅପାରଗତା କେବଳ ଭାଷାର ଗଠନ ପକ୍ଷିଯାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । କଥୁତ ଭାଷାକୁ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକିଯା ଉତ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଭାବେ ବୁଝି ପାରିବାର ଭାଷା-ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିହତ କରେ । ଏହି ଭାଷାଜନିତ ଅପାରଗତା ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଇପାରେ- ଯଥା ସାମିତି ‘ଶବ୍ଦସମୂହ’ ଜ୍ଞାନ, ଚିନ୍ତା କରିବା ର ଶୈଳୀ, ଶୁଣିଥିବା କଥାକୁ ମନେ ରଖିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରି କରିବାରେ ସମସ୍ୟା କିମ୍ବା ନିଜର ଭାବନା ସମ୍ମୁଦ୍ରକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରିବା ଅକ୍ଷମତା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ , ଭାଷାଗତ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗ ଶିଶୁ ମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତ କୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବା ଭାଷା ହଠାତ୍ ଖୋଜି ପାଇ ପାରନ୍ତିନି । ସେମାନେ କୌଣସି କଥା ବା ବିଶ୍ୱୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖିବାପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି କାରଣ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବା ବିଶ୍ୱୟ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଆଲେଖ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସାଧାରଣ ଅସୁବିଧା :

ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାଷା : ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାଷା ସମସ୍ୟା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଯଥା- ଶବ୍ଦ ଶିଖିବାରେ ବିଲମ୍ବ, ଏକକ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାରେ ସମସ୍ୟା, ମନେପକାଇ ଶବ୍ଦ କହିବାରେ ଅସୁବିଧା, ଭୁଲ ଉତ୍ତର ଦେବା, ବର୍ଣ୍ଣନାମ୍ବକ କଥା କହିବା, କଥୋପକଥନ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ବ୍ୟାକରଣ ଜନିତ ସମସ୍ୟା । ଯେହେତୁ ଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ମନେ ପଡ଼େନି, ଅନୁପ୍ରୟୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଜଟିଲ ବାକ୍ୟ ଗଠନକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତିନି ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ।

ଦୁର୍ବୋଧ ସାଙ୍କେତିକ ଭାଷା :

- ◆ ଏହିଭଳି ଶିଶୁ, ଶଙ୍କର ପ୍ରଭାବକୁ ବୁଝିପାରେନି । ଭାବନା ଓ ଧାରଣା ସହ ସଂଯୋଗ କରି ସେ କ୍ରମାନ୍ୟରେ ଭାଷା ବୁଝିପାରେନି ବା ଏହି ଶଙ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ ।
- ◆ ମସ୍ତିଷ୍ଠ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସୂଚନା ସବୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସମୟ ଦରକାର ପଡ଼ିଥାଏ ।
- ◆ କୌଣସି କଥାକୁ ଲଙ୍ଘିତରେ ବୁଝିପାରେନି ।
- ◆ ଥଟାମଜା କଥା ବୁଝିପାରେନି ଏବଂ ଖାଲି କଥାରେ ହସ୍ତଥାଏ । ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ କାମ କରିବାରେ ଶିଶୁଟିକୁ ଅସୁବିଧା ହୁଏ ।
- ◆ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିବାରେ ଏବଂ ଫଳାଫଳ ଦେବାରେ ବିପଳ ହୋଇଥାଏ ।
- ◆ କଥାବାର୍ତ୍ତ କଲାବେଳେ କାରଣ ନଥାଇ ଦାର୍ଘ୍ୟ ସମୟ ଧରି ନିରବ ରହିଥାଏ । କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ବା ଅନୁସଂଧାନକୁ ଭୁଲଭାବେ ବୁଝିଥାଏ ଏବଂ ଭୁଲ ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ ।

ଶଙ୍କ ଓ ଭାଷା ବୁଝିବା ଅପାରଗତା :

ଏକଥା ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ବିନା ଶଙ୍କ ବା ଭାଷାରେ ଶତକତା ପ୍ରାୟ ୨୫% ସୂଚନାର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି ଅପାରଗତା ସାମାଜିକ ଦକ୍ଷତା, କଥା ପ୍ରକାଶ କରିବାର କ୍ଷମତା ଓ ଶରୀର ଅଂଗଭାଗକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ବୁଝାଯାଏ ଯେ ଶିଶୁଟିର କଥା କହିବାରେ ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଶଙ୍କ ସଂକେତ ବା ବ୍ୟବହାରକୁ ସେ ଭାବରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାରେ ବିପଳ ହୁଏ । ଏହିଭଳି ଅପାରଗ ଶିଶୁମାନେ ବେଳେବେଳେ ଭଲ କହିପାରନ୍ତି ଓ ଲେଖାପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଲଙ୍ଘିତରେ, ସାଙ୍କେତିକ ଭାଷାରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାବାମ୍ବକ କଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।

ଲକ୍ଷଣାବଳୀ :

- ◆ ଏଭଳି ଅପାରଗ ଶିଶୁମାନେ ମୁହଁର ବା ଦେହର ଅଂଗଭାଗି ଏବଂ ସ୍ଵର ଶଙ୍କକୁ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ବଂଧୁ ଟିଏ ଟିଆରି କରିପାରନ୍ତିନି କି ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ରଖାପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ◆ ‘ଜୀବନ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା’ ସଂପର୍କରେ ଏହିଭଳି ଅପାରଗ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ଧାରଣା ନଥାଏ । କାରଣ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶବିଶେଷ ମିଶାଇଲେ ଯେ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକାର ହୁଏ, ବୁଝିପାରନ୍ତିନି । ସେହିଭଳି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ କଟା ହୋଇଥିବା ଛବି ଅଂଶ ଗୁଡ଼ିକୁ

ମିଶାଇ ଗୋଟିଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଛବି କରିପାରନ୍ତିନି । ଛୋଟ ଛୋଟ ଖେଳନା ଖଣ୍ଡକୁ ସଜାଇ କୌଣସି ଖେଳନାର ଆକାର ତିଆରି କରି ପାରନ୍ତିନାହିଁ । ରାଷ୍ଟ୍ରାବି ଭୁଲିଯାନ୍ତି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ।

- ◆ ଆଙ୍ଗୁଠି ଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ସ୍ଥାନିତ କରିପାରନ୍ତିନି ଯଦ୍ବାରା ହସ୍ତାକ୍ଷର ସୁନ୍ଦର ହୋଇପାରେନା । ସେହିପରି ଜୋତା ଫିଡା ବି ବାନ୍ଧିପାରନ୍ତିନି ଏବଂ ଛୋଟ ଛୋଟ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ବା ବାସନା କୁସନକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରିପାରନ୍ତିନି ।
- ◆ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବେ ନିର୍ବାହ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବା ଧାରାବାହିକ ଭାବେ କରିବାପାଇଁ ଘୋର୍ଯ୍ୟ ନଥାଏ । ନୂଆ କାମ, ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଏବଂ ନୂଆ ଚିନ୍ତାଧାରାର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟନ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏକାଗ୍ରତାରେ ଅଭାବ, ଅନେକ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟଶାବଳୀ ଥିବା କାମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସମସ୍ୟା ଉତ୍ସାହ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।
- ◆ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପଢ଼ି ବୁଝିବାରେ କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିବାରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।
- ◆ ଅନେକ ସମୟରେ ସେମାନେ ଶାରାରିକ ସନ୍ତୁଳନ ରଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଝୁଣ୍ଡିପଢ଼ି ସାମାନ୍ୟରେ ଥିବା ବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ମଣିଷଙ୍କ ଉପରେ ପଢ଼ିଯା'ନ୍ତି ।
- ◆ କୌଣସି ଉପମା ବା କାହିଁନିକି ଧାରଣାକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତିନି ଓ କେବଳ ଦୃଶ୍ୟମାନ ବସ୍ତୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଚଳନତା ଓ ବୋଧଗମ୍ୟତା ସମସ୍ୟା

ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଚଳନତା ଓ ବୋଧଗମ୍ୟତାରେ ଅଭାବ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆଖ୍ଯ ଓ ହାତ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୟ ରହିପାରେନା । ପଢ଼ିଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇପାରେନାହିଁ । ପେନ୍‌ସିଲ୍, ରଂଗ ପେନ୍‌ସିଲ୍, ଥଠୀ, କଇଁଟି ବ୍ୟବହାର କରି କୌଣସି ଛବି ବା ପ୍ରକଳ୍ପ କାମ କରିପାରନ୍ତିନି । ଏକା ଭଲି ଦିଶୁଥିବା ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଜାଣିବାରେ କଷତ୍ତିହୁଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ଥିବା ପରିବେଶକୁ ଆଖ୍ଯ ବୁଲାଇ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମସ୍ୟା ଯୋଗ୍ରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଦେଖେ ତା'ର ସୂଚନାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିବାର ଦକ୍ଷତା ନଥାଏ । ଯେହେତୁ ତା'ର ଦେଖିବାର ଧାରାରେ ସମସ୍ୟା ଥାଏ, ଆଖ୍ଯଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ସେ ବୁଝିପାରେନି । ଏହିଭଲି ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଦେଖିବାରେ ଅକ୍ଷମତା ଯୋଗ୍ରୁ ପଡ଼ିବାର ଦକ୍ଷତା ବହୁତ ସାମିତ ହୋଇ ଯାଏ । ଏକାଗ୍ରତାର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ଏବଂ ତଦାରା କୌଣସି ସୂଚନାକୁ ମନେ ରଖିପାରନ୍ତିନି କି ବୁଝିପାରନ୍ତିନି ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ମହିଷ୍ମାରୀ 'ଦେଖୁଥିବା ତଥ୍ୟ'ର ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏଥରେ ଅପାରଗ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସୁବିଧାର ସାମା ହୁଅନ୍ତି ।

ବିଭାଗୀକରଣ :

ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭେଦ ଜାଣିବା :

ଏକଥା ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଦୁଇଟି ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ଆଖ୍ଯ ଦ୍ୱାରା କେତେଦୂର ଚିହ୍ନିପାରୁଛି ଏବଂ ଠିକ୍ ଭାବେ ତୁଳନା କରୁଛି । ଏହିଭଲି ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇଟି ଏକାଭଲି ଦିଶୁଥିବା ଅକ୍ଷର, ବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ପଞ୍ଚତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଭେଦକୁ ଜାଣିବାପାଇଁ କଷତ୍ତି ଅନୁଭବ କରେ ।

ଅନେକ ଭିତରେ ଏକକକୁ ଚିହ୍ନିବା :

ଏଭଲି ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜକୁ ଦେଖୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଉପୁଜିଥାଏ । ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷର, ଶଙ୍ଖପୂର୍ଣ୍ଣ କାଗଜ ଭିତରୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଶଙ୍ଖ ବା ସୂଚନା ଖୋଜି ପାଇ ପରିବେନି । ଠିକ୍ ସେହିଭଲି ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିବା ପରିବେଶ ଭିତରୁ ସେ ଖୋଜୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଚେହରାକୁ ଦେଖିପାରେନି ।

ଦୃଷ୍ଟି କ୍ରମନୟତା:

ବିଭିନ୍ନ ସାଙ୍ଗେତିକ, ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଛବି ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେଦକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଦକ୍ଷତା ଦରକାର । ଏଉଳି ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ଶିଶୁମାନେ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଠିକ୍ ଜାଗାରେ ସ୍ଥିର ଭାବେ ରଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରମନୟରେ ପଡ଼ିପାରେନାହିଁ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଧାଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ପଡ଼ିଥାଏ । ପରାମାରେ ଅତିରିକ୍ତ କାରଙ୍ଗ ଆଣି ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏକ ସମସ୍ୟା ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଓ ଅକ୍ଷରକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ପଢ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଗଣିତିକ ସ୍ଵତ୍ତୁ ବୁଝିବାପାଇଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ବହୁକଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୃଷ୍ଟିଚାଳନା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ :

ଆଖି ‘ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସୂଚନା’କୁ ଶରୀରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶ ସହ ସମନ୍ୟ ରକ୍ଷାକରି ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ । ଦୁଇଟି ଧାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାୟ ପଡ଼ିନଥାଏ । ତେଣୁ କ୍ଲ୍ଯୁସ୍ ରୂମ୍ ବୋର୍ଡରେ ଲେଖାହୋଇଥିବା ପାଠକୁ ସେ ନକଳ କରିପାରେନା । ଠିକ୍ ସେହିଉଳି ଖେଳରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଓ କ୍ଷେତ୍ର କଥା ସେ ବୁଝିପାରେନି ।

ଦେଖୁଥିବା ବସ୍ତୁ ବା କଥାକୁ ମନେ ରଖିବା ଅପାରଗତା :

ଏଉଳି ସମସ୍ୟାକୁ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇପାରେ । ପ୍ରଥମତଃ ଅନେକ ବର୍ଷ ବା ସମୟ ତଳେ ଘଟିଥିବା ଘରଣାକୁ ମନେ ପକାଇବା ଓ ଦିତୀୟତଃ ନିକଟରେ ଘଟିଥିବା ଘରଣାକୁ ମନେପକେଇପାରିବାର ଦକ୍ଷତା ନଥାଏ । ଏଉଳି ବ୍ୟକ୍ତି ସାଧାରଣ ଶଙ୍କକୁ ମନେପକାଇ ପାରନ୍ତିନି । ଠିକ୍ ଉଚାରଣ କରିପାରନ୍ତିନି । ପଢ଼ିବା ଓ କଞ୍ଚୁଗର ‘କିବୋର୍ଡ’ ରେ ଚାଇପୁ କରିବା ପାଇଁ ବି କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୃଶ୍ୟାଦୃଶ୍ୟ:

ସେମାନେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ, ମଣିଷ ବା ପଶୁକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଲେ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତିନ । ଆଂଶିକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ଦୟରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ଗୋଟିଏ ହାତୀର ଶୁଣ୍ଡକୁ ନ ଦେଖାଇ ବାକି ଅଂଶ ଦେଖାଇଲେ ବି ହାତୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହି ଅପାରଗତା ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ନିଜ ସହିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଚଳର ସଂପର୍କ ଜାଣିପାରନ୍ତିନି । ଏହିଉଳି ସମସ୍ୟାରେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜାଗାକୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଖୋଜି ଯାଇ ପାରନ୍ତିନି । ସ୍ଥାନ, କାଳ ଓ ପାତ୍ର ନିରୂପଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ବର ସମସ୍ୟା ସ୍ଵତ୍ତ୍ବ କରିଥାଏ ।

ଲକ୍ଷଣାବଳୀ :

- ◆ ଏଉଳି ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ଶବ୍ଦ ଛାପିବାରେ, ନକଳ କରିବାରେ କିମ୍ବା ଜୋଡ଼ ପିତା ବାହିବାରେ ବି କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।
- ◆ କୌଣସି କଥା ଲେଖୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ଏତେ କଷ୍ଟପାଏ ଯେ ପେନ୍ କିମ୍ବା ପେନ୍‌ସିଲ୍ କୁ ଆଂଗୁଠିରେ ଅନେକ ସମୟ ମାଡ଼ି ଧରିବା ଫଳରେ କୁଣ୍ଡି ଅନୁଭବ କରେ ।
- ◆ ଦେହର ଗତି ଓ ତାଳକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ପାରେନି ଏବଂ ନିଜକୁ ସଜେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାପାଇଁ ଅନ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏପରିକି ଭାହାଶ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ଭିତରେ ଡଫାର୍ ବୁଝିପାରେନି ।
- ◆ ଏକାଉଳି ଦିଶୁଥିବା ଅକ୍ଷର ଯଥା p ଓ q କିମ୍ବା m ଓ w ଭିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଣିବାପାଇଁ ଏଉଳି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଦୃଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।
- ◆ ନିଜ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଭିତରେ କିମ୍ବା ପରିସରରେ ବାଟ ଭୁଲିଯା'ନ୍ତି ।
- ◆ ପଢ଼ିଲାବେଳେ କାଗଜଟିକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ଧରନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ନୁଆଁଇ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଏବଂ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଆଖିକୁ ବନ୍ଦକରି ଅନ୍ୟଟିରେ ପଡ଼ନ୍ତି ।
- ◆ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ହୋଇ ଠିକ୍ ସ୍ଲାନ କୁ ଭୁଲିଯା'ନ୍ତି ।
- ◆ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଦେଖିଲେ ପୂରା ଶବ୍ଦ ବିଷୟରେ କିଛିବି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ବା ଶବ୍ଦ ଚିହ୍ନ ପାରନ୍ତି ।
- ◆ କୌଣସି ଛବି ବା ଶବ୍ଦକୁ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରୁ କାଟି ବା କାଟି ଅନ୍ୟ ଏକ ଜାଗାରେ ଲେଖିବାରେ ବା ଲଗେଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ।
- ◆ କାଗଜରେ ଲେଖିଲାବେଳେ ଅକ୍ଷର, ଦିଗ ଓ ସ୍ଲାନକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଚାଳନା ସେମାନେ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅକ୍ଷରକୁ ଭୁଲ ଲେଖିବା, ଅସମାନ ଜାଗା ଛାତିବା ଏବଂ ଅସଜତ୍ତା ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏଉଳି ଅପାରଗତା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷଣ ।

ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସହ ଆନୁସଂଗିକ ବ୍ୟାଧୁ

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ଶିଶୁମାନଙ୍କର ‘ଆନୁସଂଗିକ ବ୍ୟାଧୁ’:

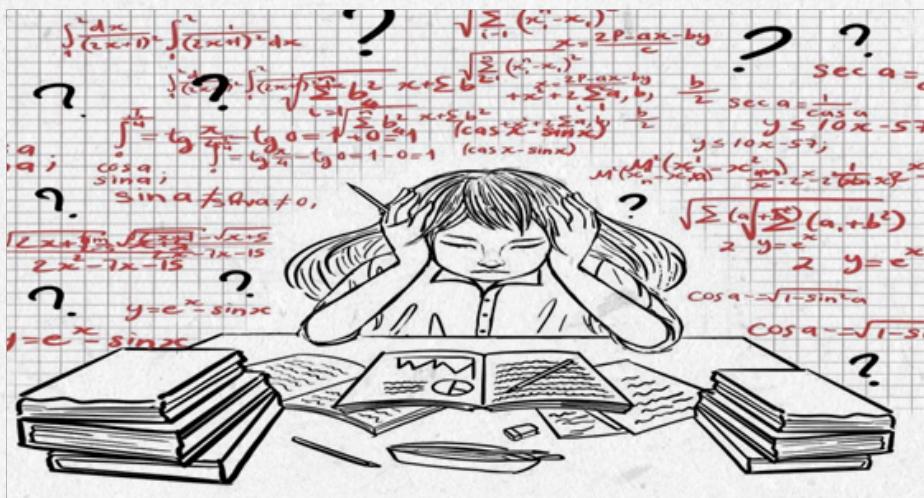
ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସହ ସାଧାରଣତଃ ମାନସିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗର ସମ୍ପର୍କ ଥାଏ । ତନ୍ମୁଖରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯାଉଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ସବୁଠାରୁ ବେଶି ‘ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆମେରିକା ମନସ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ସଂଘ ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷୀ ଓ ସଂସ୍କୃତ ସଂପର୍କ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଶତକତା ୫ ରୁ ୧୫ ଭାଗ ‘ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ।

‘ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ପ୍ରାୟତଃ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ୍ୟରେ ଜନିତ ଏବଂ ମାନସିକ ଅସ୍ଵାଭାବିକତା ସମସ୍ୟା ସହଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ଏହି ଅକ୍ଷମ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ମାନସିକ ସମସ୍ୟା ଥାଏ ବୋଲି ଅନେକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ପଠନ ଅକ୍ଷମତା ସହ ‘ଧ୍ୟାନ ଅଭାବ ଓ ଅସ୍ତ୍ରୀଯିତା (ADHD) ସମସ୍ୟା’ର ସଂପର୍କ ଅଛି ଯାହା ବାହ୍ୟ ମନସ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ୟାରେ ଜଣିତ ଥାଏ । ଆଧୁନିକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଲକ୍ଷଣ ସହ ଚିନ୍ତା ଏବଂ ମାନସିକ ବିଷାଦ ସବୁଠାରୁ ବେଶି ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରିଥାଏ । ଏହିଭଳି ‘ଆନୁସଂଗିକ ମାନସିକ ବ୍ୟାଧୁ’ରେ ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସବୁ ସେଇ ‘କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ସମସ୍ୟା’ରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ନିଜର ହତାଶା ଭାବ ଏବଂ ଶୈକ୍ଷିକ ଅପାରଗତା ଏହିଭଳି ଅକ୍ଷମତାରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ସମସ୍ୟାର ଚକ୍ରବ୍ୟୁହ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଏକ ଶୋଚନୀୟ ପ୍ରତକୁ ନେଇଯାଏ ଯାହା ବୋଧଶ୍ଵର ଏବଂ ସାମାଜିକ ଆବେଦିକ କ୍ଷମତା ପାଇଁ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ବହୁବିଧ ସମସ୍ୟାର ସମାହାର:

ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ‘ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’କୁ କେବଳ ଶୈକ୍ଷିକ ସମସ୍ୟା ଭାବେ ଅଭିହିତ କରାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ଏହା ବହୁବିଧ ସମସ୍ୟାର ସମାହାର । ଯଥା- ପଢ଼ିବା ଏବଂ ପାଠ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅକ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଡିସ୍ଲେଷିଆ, ଲିଖନ ଅପାରଗତା ବା ଡିସ୍ଗ୍ରାଫିଆ, ଗାଣିତିକ ବା ହିସାବ କିତାବ ଅପାରଗତା ବା ଡିସ୍କାଲ୍‌କ୍ରୁଲିଆ । କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ସୁମ୍ଭୁ ଜନ୍ମିଷ, ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା, ଉପୟୁକ୍ତ ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ସାମାଜିକ- ସାଂସ୍କୃତିକ ସୁଯୋଗ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ସବେ ବି ଏଭଳି ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଦେଖାଯାଏ । ପଢ଼ିବା ସମସ୍ୟା, ଗାଣିତିକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଲେଖନବାରେ ଅପାରଗତା

କେବଳ ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ କୁ ହିଁ ବୁଝାଇଥାଏ । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ବଂଶଗତ, ଜନ୍ମଗତ, ସ୍ଥାୟିଗତ ବା ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ମଣ୍ଡିଷ, ଆନୁସଂଗିକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ପରିବେଶ ଜନିତ ହୋଇପାରେ । ତିସିଲେଖିଆ ବା ପଠନ ଅକ୍ଷମତାର ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ଶଙ୍କକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ନପାରିବା, ଭୁଲ୍ ଉଜ୍ଜାରଣ ଏବଂ ଶଙ୍କକୁ ଭାବ ବା ସଙ୍କେତରେ ରୂପାନ୍ତରୀକରଣରେ ଅସୁବିଧା ଜୟାଦି । ତିସିଲେଖିଆ ବା ଲିଖନ ଅପାରଗତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ନିକୃଷ୍ଟ ହସ୍ତାକ୍ଷର, ଭୁଲ୍ ଶଙ୍କ ବନାନ, ବ୍ୟାକରଣ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଉପସର୍ଗ ବ୍ୟବହାରରେ ଅପାରଗତକୁ ବୁଝାଏ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଗାଣିତିକ ବା ହିସାବ କିତାବ ସମସ୍ୟା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ର ଯଥା ଗାଣିତିକ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା, ଆଗରୁ ଶିଖିଥିବା ଗାଣିତିକ ସ୍ଵୀତକୁ ମନେ ପକେଇବାରେ ବିପଳତା ଜୟାଦିରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ଭାଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ସମସ୍ୟା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଏବଂ ସାଙ୍କେତିକ ଭାଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଏ । ମୁହଁ ଭଙ୍ଗୀ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବଭଙ୍ଗୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଥିବା ଭାଷା ବୁଝିପାରେ ଅସାମର୍ଥ୍ୟ ବି ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ । ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଅସୁବିଧା ଦ୍ୱାରା ଛବି କରିବା, ନକଳ କରିବା, ବିଭିନ୍ନ ଆକାର ଓ ଆକୃତି ଭିତରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ବୁଝିନପାରିବା ଏବଂ ଅକ୍ଷରକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ନପାରିବାରେ ବି ସମସ୍ୟା ଉପରୀଜାଇଥାଏ । ଏହି ଅକ୍ଷମତା କୁ କମ କରିବାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଦମେପ ଯଥାଶୀଘ୍ର ନେବା ବାଞ୍ଚିନୀୟ ।

ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଆସ୍ତାନ କୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାପାଇଁ ଉପାୟ

ଆଗରୁ ଆମେ ଜାଣିଛେ ଯେ ଶିଶୁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯେପରି ପଡ଼ିବାରେ ଅସୁବିଧା ବା ଡିସ୍ଲେଞ୍ଚିଆ, ଗାଣିତିକ ବା ହିସାବ ଜନିତ ସମସ୍ୟା ବା ଡିସ୍କାଲକ୍ୟୁଲିଆ, ଚଳନକ୍ଷମତାରେ ସମସ୍ୟା ବା ଡିସ୍ପ୍ରାଇଆ, ଶବକୁ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ବା (Auditory Processing Disorder) ଏବଂ ଦେଖୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ ବୁଝିବାରେ ସମସ୍ୟା ବା (Visual Processing Disorder) ଜତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏସବୁ ଅକ୍ଷମତା ପାଇଁ ଅନେକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କାରଣ ବି ଆଲୋଚନା ହୋଇଯାଇଛି । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କାରଣ ବଂଶଗତ, ସ୍ଥାଯୀଗତ, ଅପରିପକ୍ଵ ଜନ୍ମ, ସୁକ୍ଷମ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ବା ପରିପାର୍ଶ୍ଵ ସମସ୍ୟା ହୋଇପାରେ । ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ଯେ ଏତଳି ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ସାଧାରଣରୁ ଅସାଧାରଣ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଇପାରେ । ତେଣୁ ଏମାନେ ଅକ୍ଷମ ନୁହଁଛି -କେବଳ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ଏକଥା ସତ୍ୟ ଯେ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିରାକରଣ କରାଯାଇ ପାରିବନି । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ସମସ୍ୟାକୁ ସୁପରିଚାଳନା କରାଯାଇପାରିବ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଶୈଳୀ ଚିହ୍ନଟ :

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ଶିଖୁବା ଶୈଳୀ ଅଳଗା ଅଳଗା ଥାଇପାରେ । ତେଣୁ କାହାର ଶୈଳୀ କ'ଣ ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶୃତି ଶୈଳୀ:

କିଛି ଶିଶୁ ଶବ, ସଂଗୀତ ବା ଅଭିଓ ଟେପ ଶୁଣି ବହୁତ ଭଲ ଭାବେ ମନେ ରଖୁପାରନ୍ତି ।

ଗତିଭିତ୍ତିକ ଶୈଳୀ:

କିଛି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଗତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେମିତି କଳା ଓ କାରିଗରି, ଖେଳ କସରତ ଜତ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ଶିଖୁବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

ଦୃଶ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଶୈଳୀ :

ଅନେକ ଶିଶୁ ଦୃଶ୍ୟଭିତ୍ତିକ ପାଠ୍ୟଉପକରଣ ଯେପରି ଚିତ୍ର, ବଡ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖା, ଭିଡ଼ିଓ କିମ୍ବା ଛବି ଦ୍ୱାରା ବେଶି ବୁଝିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୁଅଛି ।

ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ପଢ଼ନ୍ତି :

ଜଣେ ‘ଅନୁପେସନାଲ ଥେରାପିଷ୍ଟ’ ଚଳନ ଅକ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା କରିପାରିବେ । ସେହିଭଳି ଜଣେ ଭାଷା, ପଢ଼ିବା ବା ବୁଝିବାରେ ସମସ୍ୟା ଥିବା ଶିଶୁଙ୍କୁ ‘ବାକ୍ ଥେରାପିଷ୍ଟ’ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଥେରାପିଷ୍ଟ ଭାବେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର ପଢ଼ିବା, ଲେଖିବା ଏବଂ ଗାଣିତିକ କୌଶଳ ବଢ଼ିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ।

ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ:

ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ସହାୟତା ନିଆୟାଇପାରିବ । ଯେପରି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଅଭିଓ ବହି, ଗଣିତ ଓ ଇଂରାଜୀ ପାଇଁ ସଫ୍ଟୋୟାର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ, ଗ୍ରାଫିକ୍ କରିବା ପାଇଁ କୌଶଳ, ଟେପ ରେକର୍ଡର, ଟକିଙ୍ କାଲକୁଲେଟର, ସଙ୍କେତ ବା ଚିହ୍ନର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବାପାଇଁ ସଫ୍ଟୋୟାର, ‘Proof reading’ ସଫ୍ଟୋୟାର, ଲେଖାରୁ ଧୂନିକୁ ଏବଂ ଧୂନିରୁ ଲେଖାକୁ ରୂପାନ୍ତରାକରଣ ଇତ୍ୟାଦିର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇପାରିବେ । ଏହିଭଳି ବୈଷୟିକ କୌଶଳ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଆହ୍ଵାନଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କରିପାରିବେ ଏବଂ ସ୍ଥାଧୀନ ଭାବେ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିପାରିବେ । ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନେ ନିଜର ଶରୀର ଏବଂ ଚକ୍ଷୁର ଯନ୍ତ୍ର ନେବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ମଣିରେ ମଣିରେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଛଣାରେ ଶୋଇବାର ଏକ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଏସବୁ ଉପକରଣରୁ ଦୁରେଇ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅଧିବସାୟ:

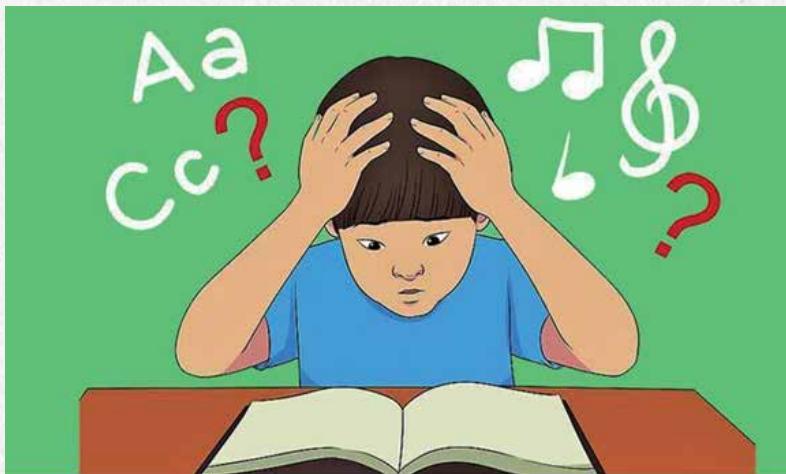
ବେଳେବେଳେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି କିଛି ବିଷୟରେ ଅଧିଯନ କରିବା ବଡ ଆହ୍ଵାନ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ସଫଳ ହେବାପାଇଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସମୟ ଦରକାର ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ ଧୈର୍ୟ ଓ ଅଧିବସାୟ ସହ ସାଧନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅଭିଭାବକ ଓ ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ବଚ୍ଛକାଳୀନ ଏବଂ ଦାର୍ଯ୍ୟ ମିଆଦୀ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶିଖେଇବେ ଯାହା ବାନ୍ଧବ ଏବଂ ଲକ୍ଷ ହାସଲ କଲାଭଳି ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ । ଶିଶୁଟିର ଉନ୍ନତି ସଂପର୍କରେ ଆକଳନ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଦରକାର ହେଲେ ସେ ପରାମର୍ଶ ମାଗିପାରିବ । ଯେପରି, ସମୟ ସାରଣୀ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଦିନ, ସପ୍ତାହ, ମାସ ଓ ବର୍ଷର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କଲାବେଳେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଇଁ ବିଗଦର୍ଶନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିପାରେ ।

ଉତ୍ତରଦାୟିତି:

ଶିଶୁମାନେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ନିଜେ କରିବେ ଓ ଦାୟିତ୍ବର ସହ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବେ । ଆଶାନୁରୂପ ଫଳ ନପାଇଲେ ବି ସେମାନେ ଖୋଲାମନରେ, ଭଲ ବୁଝାମଣା ସହ ନିଜର ସ୍ଥିତି କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ମାନସିକତା ରଖିବା ଦରକାର । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଶିଶୁମାନେ ନୂଆ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ, ନୂଆ ପାଠକୁ ସ୍ଥାଧାନ ଭାବେ ନିଜେ ପଡ଼ିପାରିବେ ବା ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଶବ୍ଦ ଶିଖିପାରିବେ ।

ପ୍ରତିଭା ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୌଣସି:

ପ୍ରତିଭା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ କୌଣସିର ଅଭିଭୂତ ନିଜ ଭିତରେ ଆସିବାରକ ମାନସିକତା ଏବଂ ଆମ୍ବବିଶ୍ୱାସକୁ ବତାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଶିଶୁ ଭିତରେ ଥିବା ଶକ୍ତି ଓ ଲୁକ୍ଷ୍ୟାତ ପ୍ରତିଭାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେହି ଦିଗରେ ଉପସାହିତ କରିବା ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯଥା ଖେଳକୁଦ, ନାଚ, ସଂଗୀତ, ପଢ଼ିବା ଓ ଲେଖିବା ଇତ୍ୟାଦିରେ ବ୍ୟକ୍ତ ରଖିଲେ ହିଁ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ହେବ । ଏସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖୁସି, ଫୁର୍ର ଏବଂ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଲେ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଯେପରି ପାଠ ପଡ଼ାରେ ବି ସେମାନେ ଉନ୍ନତି କରିବେ । ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ବା ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳିଲେ ସେମାନେ ନିଜେ ଉପସାହିତ ହୋଇ କାମ କରିବେ । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଲେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ, ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ସହ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିବା ଦରକାର । ଏଭଳି ପଦମେପ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ଆକଳନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବଯସ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁୟାୟୀ ପୁରସ୍କାର ବା ପ୍ରୋତ୍ସାହନର ପ୍ରକାର ବଦଳିବ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସୁହାଇଲା ଭଳି ହୋଇଥିବ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନିରନ୍ତର ଜାରି ରଖିବା ଦରକାର ଏବଂ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ବାଞ୍ଚନୀୟ ।

ମାନସିକ ସ୍ଥାସ୍ତ୍ର୍ୟର ଯତ୍ନ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁଦ୍ଧ ଶିଶୁମାନେ ଦୈନିକୀନ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଡ଼ିବାରେ ଅସୁବିଧାକୁ ସାମ୍ବାକରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ରୋଧ, ହତାଶା, ଦୂଦ, ଉକ୍ତିଶ୍ଵା ଏବଂ ଅବସାଦରେ ଭାବାକ୍ରାନ୍ତ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ମିଶ୍ରିତ ଭାବନା ଓ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଲିପିବନ୍ଧ କରିବା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନସିକ ପରାମର୍ଶଦାତା କିମ୍ବା ମାନସିକ ସ୍ଥାସ୍ତ୍ର୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଙ୍କ ସହ ବିଚାର ବିମର୍ଶ ସେଉଳି ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାୟ୍ୟ କରିପାରିବ । ବିଷାଦର କାରଣ ନିଜେ ଅନୁସଂଧାନ କରିପାରିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଭାବନା ଓ ଆବେଗକୁ ନିଜେ ସେମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ଏବଂ ନିଜର ଭାବମୂର୍ତ୍ତିକୁ ସଜାତିପାରିବେ ଏବଂ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖିପାରିବେ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ଅନେକ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଏଭଳି ଶିଶୁ/ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାର ଉଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସଫଳତାର କାହାଣୀ ବିଭିନ୍ନ ବହି ଓ ଚଳଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରେ । ମହାମନିଷୀ ମାନଙ୍କର ଜୀବନୀ ଏବଂ ଜୀବନର ଯାତ୍ରା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ନିଷ୍ଟଯ ହେବ । ଏଭଳି ସାମାଜିକ ଏବଂ ପ୍ରେରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଦୈନିକୀନ ଜୀବନରେ ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଂଶ ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ଆମ୍ବନିରାକ୍ଷଣରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବ । ଅନେକ ବିଜ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ, ରାଜନେତା ଏବଂ ତାରକା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ମାନେବି ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ତନ୍ମଧରୁ ଆଲବର୍ଟ ଆଇନଷାଇନଙ୍କ ଭଳି ବିଜ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଡ୍ରାଲ୍ ଡିଜନିଙ୍ ଭଳି ଆନିମେଟର, ‘ଶ୍ରୀ ଯବଦୀ’ଙ୍କ ଭଳି ‘ଆପଲ’ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା, ‘ଡାନିଏଲ୍ ରେଡକିପ୍’ଙ୍କ ଭଳି ଇଂଲିଶ ଅଭିନେତା ଯିଏ ଏତିହୟିକ ‘ହ୍ୟାରୀ ପୋଟ୍’ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ, ଇଂଲିଶ ଲେଖକ ଓ ରୋଷରକଳାରେ ନିପୁଣ ‘ଜାମି ଅଳିଭର’, ‘ହ୍ରତିକ ରୋଶନ’ ଓ ‘ଅଭିଷେକ ବଜନ’ ଙ୍କ ଭଳି ବଳିରୁ ଅଭିନେତା ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇପାରିଥିଲେ ।

ନିରନ୍ତର ସୁଷ୍ଟୁ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଯାହା ତାଙ୍କର ଧାନ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ମଜବୁତ କରିଥାଏ । ସୁଷ୍ଟମ ଖାଦ୍ୟ, ଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ନିଦ୍ରା, ବ୍ୟାୟାମ ଓ ନିୟମିତ ଖୋଲା ଆକାଶ ତଳେ ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ନିଜର ମନ ଓ ଶରୀରକୁ ସତେଜ ରଖୁଥାଏ । ସଦା ସର୍ବଦା ନିୟମିତ ଏକ ଶୁଙ୍ଗଳିତ ଜୀବନ ରୁଚିନ୍ ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳନା କରିବା ଉଚିତ ।

ସାହାୟ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ :

ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବେଶି ଗୁରୁତର ହେବା ଆଗରୁ ଅଭିଜ୍ଞ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ପରାମର୍ଶ ପରାମର୍ଶ ମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ ସହଯୋଗ ଲୋଡ଼ିବା ଦରକାର । ଏଉଳି ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ସମୟରେ ଅତିରିକ୍ତ ସମୟ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ସ୍କୁଲ ବିଶେଷରେ କାଳକୁଳେଟର ବି ହିସାବ କରିବାପାଇଁ ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ଏସବୁ ସୁବିଧାର ସୁଯୋଗ ନେବା ଉଚିତ । ସର୍ବୋପରି ଶିଶୁମାନେ ନିରନ୍ତର ଉତ୍ସାହ, ସାମାଜିକ ଓ ଆବେଗିକ ସାହାୟ୍ୟ, ଠିକ୍ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ସ୍ମେହଶ୍ଵରାରୁ ବଂଚିତ, ହେବା ଉଚିତ, ମୁହଁଁ । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାବୋର୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଧଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ରିହାତି ଉପଲବ୍ଧ କରାଇଥାଏ । ଏହି ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବା ଶିଶୁ ମାନଙ୍କୁ ସରକାର ସିକୃତିପ୍ରାୟ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପାଇବା ଜରୁରୀ ।

ଓଷଧ ବ୍ୟବହାର :

ଅନେକ ଶିଶୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଭିତରେ ଲୁକ୍ଳାୟିତ ଅବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ବିକ ସମସ୍ୟା ଆଇପାରେ ଯାହାପାଇଁ ଚିକିତ୍ସାର ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିପାରେ । ମାନସିକ ଅବସାଦ, ଉକ୍ତିଶା ଏବଂ ଧାନ ବିଶ୍ଵାଙ୍କଳତା ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଓଷଧ ନେବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ନିଜର ମାନସିକ ସ୍ଥିରତା ବଢାଇବାପାଇଁ କିଛି ଓଷଧ ସାହାୟ୍ୟ କରିପାରେ ।

ସଫଳତାର ସ୍ଥାବ ଉପଭୋଗ କରିବା ଦରକାର :

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅତୀତର କଥା ଓ ସଫଳତାର କାହାଣୀ ମନେ ପକାଇ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ । ଏଉଳି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ଯାତ୍ରାରେ ଛୋଟ ଏବଂ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାର ଅନୁଭୂତିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା କଥା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଶିବା କଥା । ନିଜର ଅନୁଭବକୁ ଅନ୍ୟସହ ଆଲୋଚନା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିଜର ଆମ୍ବ ସମ୍ବାନ୍ଧର ବି ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଲାଭକି ଲାଗେ ।

ସେହିଭଳି ଶ୍ରେଣୀଗୁହରେ ଓ ଦୈନିକିନ ଜୀବନରେ ବଂଧୁମାନଙ୍କ ସହ ସଂପର୍କକୁ ଆହୁରି ନିବିତ କରିବା ଦରକାର । ଠିକ୍ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥାଏ । ସର୍ବୋପରି ନିଜକୁ ନମନୀୟ କରିବା, ଖୋଲାମାନରେ ଏକ ସନ୍ତୁଳିତ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରିବାର ମାନସିକତା, ଶିକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ଦୈନିକିନ ଜୀବନରେ ସାମାନ୍ୟ କରୁଥିବା ଆହ୍ଵାନକୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ସୁପରିଚାଳନା କରିପାରିବେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସମ୍ବରେ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର

ପ୍ରଶ୍ନ : ଏଉଳି ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁମାନେ କ'ଣ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ?

ଉତ୍ତର : ନାଁ, ସେମାନେ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସର ନୁହଁଛି ।

ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସରତା ଏଉଳି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିକାଶ ନିରନ୍ତର ମନ୍ତ୍ରର । ସେମାନଙ୍କ ବିକାଶ ଅତି ଧୀର ଗତିରେ ହୋଇଥାଏ ଯାହାଙ୍କର ସମାଜରେ ସ୍ଥାଧାନ ଭାବେ ଚଳିବାପାଇଁ ଦକ୍ଷତା ବହୁତ ସାମିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମାନସିକ ଅନଗ୍ରସରତାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୌଦ୍ଧିକ ଅକ୍ଷମତା ହିସାବରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁମାନେ କ'ଣ ଆବେଗିକ ପ୍ରତିକରିତ ଥା'ଛି ?

ଉତ୍ତର : ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରତିକରିତ ଆବେଗିକ ସମସ୍ୟା ନଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷଣ ସମସ୍ୟା ମାନସିକ ଅବସାଦ, ବିଶ୍ଵାସିତ ପରିସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କାରଣରୁ ହୋଇନଥାଏ । ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ତିତ୍ର ବା ଅପ୍ରତୀକର ଅନୁଭୂତି ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସେଜନା, ଉକ୍ତିଶ୍ଵା, ମାନସିକ ଅବସାଦ ବା କ୍ଲୋଧ/କ୍ଷୋତ୍ର ଉତ୍ସାହିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁମାନେ କ'ଣ ଅଳ୍ପସୁଆ ?

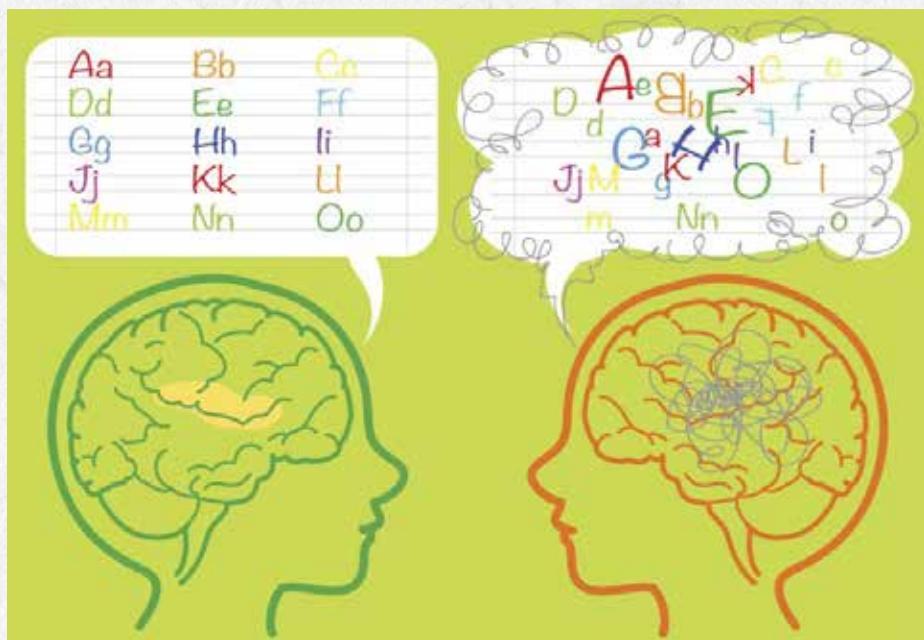
ଉତ୍ତର : ସେମାନେ ସେଉଳି ଅଳ୍ପସୁଆ ନୁହଁଛି । ପ୍ରତେକ ଶିଶୁ ବା କିଶୋର ମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଉତ୍ସୁକତା, ଘୋର୍ଯ୍ୟ, ଅଭିଲାଷ, ଦକ୍ଷତା ପୃଥକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ଏଉଳି ଲକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାୟ ଜନ୍ମରୁ ଦେଖାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁତ ଶିଶୁଙ୍କର ସାଧାରଣ ଲକ୍ଷଣ ଭାବେ ଶୀଘ୍ର ହାଲିଆ ହୋଇଯିବା ବା ଏକପ୍ରକାର କାମକୁ ବାରମ୍ବାର କରିଲେ ବିରକ୍ତ ହେବା ଦେଖାଯାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ସେମାନଙ୍କର ମଣିଷ କ'ଣ ଆଘାତ ପାଇଥାଏ ?

ଉଦ୍ଧର : ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନେ ‘ଅତିସାମାନ୍ୟ ଆଘାତ ପ୍ରାୟ ମଣିଷ’ ଭଳି ଶବ୍ଦ କିଛି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଆଏଇଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରେ ଅସମାନ ବିକାଶ, ଅନ୍ୟମନସ୍ଥତା, ଉଗ୍ରତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗତା ଦେଖାଯାଏ । ଏସବୁ ଲକ୍ଷଣର କାରଣ ଯେପରି ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଜନ୍ମ ସମୟରେ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯିବା ପ୍ରାୟତଃ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଠୋସ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଆଘାତ ଅତ୍ୟଧିକ ହୋଇଥାଏ ତା’ ଫଳରେ କିଛି ସମସ୍ୟା ଯେପରି ମୁର୍ଛା ହୋଇଯିବା କିମ୍ବା ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଚଳନ ଓ ବାକ୍ ଶକ୍ତି ବାଧାପ୍ରାୟ ହେବା ଭଳି ଅସୁବିଧା ଦେଖାଦିଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ : ଏଭଳି ଅକ୍ଷମତା କ'ଣ ବଂଶଗତ ?

ଉଦ୍ଧର : ଅନେକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡେଯେ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ତେରିରେ କଥା କହିବା ଏବଂ ପଢ଼ିବାରେ ସମସ୍ୟା ଜତ୍ୟାଦି ଲକ୍ଷଣ ପରିବାର ଜତିହାସରେ କିଛି ବଂଶଧର ମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ବଂଶଗତ ଅକ୍ଷମତାର ସମ୍ବନ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏତାଇଦିଆ ଯାଇନପାରେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ଧାରଣା ଓ ବାସ୍ତବତା

‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ ବିଷୟରେ କିଛି ସତ ଆଉ କିଛି ମିଳ ଆମ ମନକୁ ଆଯୋଳିତ କରେ । ଅନେକ ସମୟରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତତ୍ତ୍ଵ ବୁଝିନପାରି ଆମେ କିଛି ଶୁଣିଥିବା କଥାକୁ ସତ ବୋଲି ଭାବୁ । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସଂପର୍କରେ ଏପରିକି ଅନେକ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀଙ୍କ ମନରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଆମେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା କଥାଟି କହିବା ଏବଂ ତାପରେ ସତ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ।

୯. ଧାରଣା ଉପରେ ଆମେ ଆଲୋଚନା କରିବା-

୧. ଧାରଣା: ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ ତାର ସହଜାତ ବୁଦ୍ଧି ହିଁ କେବଳ କାରଣ

ବାସ୍ତବତା : କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ।

୨. ଧାରଣା: ଏକା ବୟସର ଅନ୍ୟ ଛାତ୍ର ମାନଙ୍କ ଭଳି ସମସ୍ତେ ଏକା ଭଳି, ଏକ ସମୟରେ ଓ ଏକା ଧରଣର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଦକ୍ଷତାକୁ ସାଧାରଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

ବାସ୍ତବତା: ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କିମ୍ବା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ଶିଖିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟ ଅଛି । ଏତେ ବଡ଼ ବିଶ୍ୱ ଅତିବ ସୁନ୍ଦର ଏଇଥୁପାଇଁ ଯେହେତୁ ଆମେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମଣିଷ । କାହା ସହ କେହି ଶତ ପ୍ରତିଶତ ମିଶନ୍ଟି ନାହିଁ । ପ୍ରତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଶିଶୁ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ।

୩. ଧାରଣା:- ସାଧାରଣତଃ ଗୋଟିଏ ଉଭରକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି କୁହାଯିବ ଓ ତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଥାଏ ।

ବାସ୍ତବତା:- ସଫଳ ହେବାପାଇଁ ଅନେକ ବାଟ ଥାଏ । ଭୁଲ ଉଭର ଭିତରେ ବି ଅନେକ ସଫଳତାର ଉପାଦାନ ଥାଏ ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅସଫଳତାର ଉପାଦାନ ଥାଏ ଏବଂ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଅସଫଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ ସଫଳତାର ମନ୍ତ୍ର ଲୁଚି ରହିଥାଏ ।

୪. ଧାରଣା: ଭୁଲ ଉଭର କହିଲା ମାନେ ଭୁମେ ଠିକ୍ ଭାବେ ପଡ଼ିମାଉଁ ବା ପଡ଼ାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଧାନ ଦେଇନ ।

ବାସ୍ତବତା : କୌଣସି କଥା କୁ ଶିଖିବାପାଇଁ ଆମେ ଅନେକ ଭୁଲ କରିଥାଉଁ । ଭୁଲ କରୁ କରୁ ଆମେ ଠିକ୍ର ଠିକଣା ପାଇଯାଉଁ ।

୪. ଧାରଣା: ପରୀକ୍ଷା ଏକମାତ୍ର ସୁଯୋଗ ଯେଉଁଠି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ନିଜର ଜ୍ଞାନକୁ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ।

ବାଷ୍ପବତା: ବାଷ୍ପବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ନିଜର ଜ୍ଞାନ ଗାରିମା ଦେଖାଇବାପାଇଁ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଦରକାର ।

୫. ଧାରଣା: ସାଧାରଣତଃ କ୍ଷୀପ୍ରତା ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାର ପରିଚାଯକ । ଯିଏ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ଉଭର ଦେବ ସିଏ ସେତେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଚତୁର ।

ବାଷ୍ପବତା : ତୁମେ କେତେ ଜଳିଦି ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଶିଖିବା ଯେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, କେତେ ଭଲ ଭାବେ ତମେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛ ସେଇକଥା ବେଶି ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୬. ଧାରଣା: ସବୁତୁ ଭଲ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ସ୍ଥାଧୀନ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନେବା ତୁମକୁ ଦୂର୍ବଳ କରାଇଦିଏ ।

ବାଷ୍ପବତା: ଭଲ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ପରିଷର ନିର୍ଭରଶୀଳ, ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଦରକାର ବେଳେ ସାହାଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର କୃତି ଉପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ଆହୁରି ରଙ୍ଗିମନ୍ତ କରନ୍ତି ।

୭. ଧାରଣା: କିଛି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କେବେବି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେନି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କଥା ଶିଖିବାର ଦକ୍ଷତା ନଥାଏ ।

ବାଷ୍ପବତା: ସବୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଉଭରୋଭର ଉନ୍ନତି କରି ପାରିବେ । ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ଦୂର୍ବଳ ବିଶ୍ୱଯରେବି ନିଜର ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କରିପାରିବେ । ଭଲ ଶିକ୍ଷକ ମାନେ ସବୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର କ୍ଷମତା ଉପରେ ଭରତ୍ୟା ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଧର୍ଯ୍ୟର ସହ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରନ୍ତି ।

୯. ଧାରଣା : ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କୃତିଭୂର ସହ ଉତ୍ୱର୍ଷ ହୋଇନପାରନ୍ତି, ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ବି ବହୁତ ସମସ୍ୟାର ସାମ୍ନା କରନ୍ତି ସଫଳତା ପାଇଁ ।

ବାଷ୍ପବତା: କୌଣସି ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ବା ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାଜନକ, ଅପମାନ ସୂଚକ ବା ନକାରାତ୍ମକ ଶର୍ମ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅନୁଚ୍ଛିତ । ଉତ୍ସାହଜନକ ପ୍ରେରଣା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଏ ।

୧୦. ଧାରଣା: ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନକରିପାରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ଉତ୍ସାହିତ କରିଲେ ଆହୁରି ବେଶି ସଫଳ ହୋଇପାରନ୍ତେ ।

ବାଷ୍ପବତା: ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯଦି କୌଣସି ଆଗାଜନକ ଫଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନକରିପାରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଲେ ସେମାନେ ଆହୁରି ବେଶି ନିଜକୁ ଭଲ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସୂଚକ

ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଙ୍କ ୦୧ରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସୂଚକ ଯଦିଓ ‘ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା’ର ଲକ୍ଷଣ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଯାଇଛି, ଆମେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ତର ଅନୁଯାୟୀ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂଚକକୁ ଅନୁଧାନ କରିବା ଓ ଏବିଷ୍ୟରେ ସତେତନରହିବା, ଯେପରି ସାଧାରଣତଃ-

- ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ର ପରିବାର ଜତିହାସରେ ଡେରିରେ କଥା କହିବା ଭଳି ସମସ୍ୟା ଆଗରୁ ଥିବ ।
- କୌଣସି କାମ କଳାବେଳେ ବା କାହାଣୀ ଶୁଣିଲା ବେଳେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରେ ଓ ମୁର ହୋଇ ବସେନାହିଁ ।
- ସେ କାହାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲପାଏ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଅକ୍ଷର ବା ଶବ୍ଦରେ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଏନି
- କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଶଙ୍ଖ ଓ ଜିନିଷ ବା ଛବି ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥିବା ଜିନିଷକୁ ଚିହ୍ନିବା ବା ବାଛିବାରେ ସମସ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।
- କିଛି ଏକାଭଳି ଶୁଭୁଥିବା ଶଙ୍ଖକୁ ମିଶାଇଦିଏ ଯେପରି **cubumber** (କୁବୁମର କହିଥାଏ **cucumber** କୁ ଏବଂ **butterfly** (ବଚରଫ୍ଲୁଇ)କୁ **flutterfly** (ଫ୍ଲୁଇରଫ୍ଲୁଇ)କହିଥାଏ ।
- ସାଧାରଣ ତାଳ ଓ ଛନ୍ଦ କଥା ବୁଝିପାରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୁଏ ।
- ଦୁଇଟି କିମ୍ବା ତା’୦୧ରୁ ଅଧିକ କଥା କହିବାକୁ କହିଲେ ତାକୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି କହିଲେ କରିପାରେ ।
- ସାଂଗ, ଶିକ୍ଷକ ଓ ରଂଗର ନାଁ ଭୁଲିଯିବା କଥା ସାଧାରଣ ହୋଇଥାଏ ।
- ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମା ଭିତରେ କାଟିବା, ଅଠା ଲଗାଇବା ବା ରଂଗ କରିବା ତାପାଇଁ ସମସ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।
- ଠିକ୍ ଯେପରି ଜୋଡ଼ାରେ ଫିଡା ବାନ୍ଧିବା ବା ପୋଷାକରେ ବୋତାମ ଲଗେଇବା ପାଇଁ ତାକୁ ପୁରା କସରତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।
- ପୋଷାକ ପିଣ୍ଡିଲାବେଳେ ଓଳଟ ପାଲଟ କରି ପିନ୍ଧେ ।

- ପେଂଡୁ ଭଳି ବସ୍ତୁକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଧରିପାରେନି, ମାରି ପାରେନି ବା ଫୋଗାଡ଼ି ପାରେନି । ଏସବୁ କରିବାରେ ତାକୁ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।
- ଚାଲିଲାବେଳେ ତାର ଶରୀର ଉପରେ ବେଶି ନିୟମଣ ଥୁଲାଭଳି ଲାଗେନି । ଫଳତଃ ଅଧ୍ୟକାଂଶ ସମୟ ସେ ଝୁଣ୍ଡିପତେ ଓ ପଡ଼ିଯାଏ ।
- ଏଭଳି ସମସ୍ୟା ଥୁବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ତେଜବାରେ ବା ଦଉଡ଼ି ତିଆଁ ଖେଳିବାରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରେ ।
- କିଛି କାରଣ ନଥାଇ ଖୁସି ହୁଏ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଯାଏ ।
- କହିଲାବେଳେ ଓ ଲେଖିଲାବେଳେ ବହୁତ୍ ମନ୍ତ୍ରରତା ଦେଖାଦିଏ ।
- ବାଁ, ଡାହାଣ କିମ୍ବା ଉପର, ତଳ ଦୂର ଉପୁଜିଥାଏ ।

ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ୁଥୁବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତାର ଲିଖନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣାପଡ଼ୁଥୁବା ସୂଚକ:

- ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର କହିବା ଦକ୍ଷତା ତୁଳନାରେ ଲେଖିବାର ପ୍ରତି ସାଧାରଣତଃ ନିକୁଷ୍ଟ ଥାଏ ।
- ଅସ୍ଵର୍ତ୍ତ ହସ୍ତାକ୍ଷର ସାଂଗକୁ ଶବ୍ଦ ଅକ୍ଷର ବାରମ୍ବାର କଟା କଟି ଲେଖାକୁ ଅତି ଅସୁନ୍ଦର କରିଥାଏ ।
- ବାରମ୍ବାର ଶବ୍ଦକୁ ବଦଳାଇବା ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ଓଳଟା ଲେଖିବା ତଥା ବାକ୍ୟାଙ୍ଗର ଅକ୍ଷର ବଦଳାଇ ଏକ ନୃତନ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରୟାସ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯେପରି 'ସହ' କୁ ବଦଳାଇ 'ହସ' ଲେଖିବା ।
- ଶବ୍ଦ ବନାନ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ ଅତି ଅବାଞ୍ଚର ଲାଗେ । ବିଶେଷତଃ ବନ୍ଦେ ଅନୁଯାୟୀ ଏମିତି ଲେଖିବା ଆଦୋଁ ସ୍ବାଭାବିକ ନୁହେଁ ।

ପଢ଼ିବା ସଂପର୍କିତ ଅପାରଗତା

- ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ଯେହେତୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିପାରେନି ବହୁତ୍ କଷ୍ଟ କରିଲା ଭଳି ସମସ୍ୟା ହୁଏ ।
- ପଢ଼ିଲାବେଳେ କିଛି ଶବ୍ଦ ଛାଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ କିଛି ନଥୁବା ଶବ୍ଦ କୁ ଯୋଡ଼ିଦିଏ ।
- ପରିଚିତ ଶବ୍ଦ ସବୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ।
- ଅକ୍ଷରକୁ ଜୋଡ଼ି ଶବ୍ଦ ଲେଖିବାରେ ସମସ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।
- ଗୋଟିଏ ପାରାଗ୍ରାହ ରୁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ବାଛିବାପାଇଁ ସେ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ।
- ଧାରାବାହିକ ଭାବେ ଧାତି ପରେ ଧାତି ପଢ଼ିବା ତା ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ଲାଗେ । ଯେପରି ପ୍ରଥମ ଧାତି ପରେ ସେ ପଞ୍ଚମ ଧାତି ପାଖକୁ ଚାଲିଯାଏ ଓ ସଂପର୍କ ହରାଇଦିଏ ।

ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ସୂଚକ

ଗାଣିତିକ ଦକ୍ଷତା:

- ଶିକ୍ଷଣ ଅପାରଗ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଗଣିତ ପାଠରେ ଥୁବା ହିସାବ କିତାବ କରିବାପାଇଁ ମାନ, ପରିମାପକ, ଏକକ, ଦଶକ ଓ ଶତକ ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ ।
- ମିଶାଣ ଚିହ୍ନ + ଓ ଗୁଣନ ଚିହ୍ନ X ମଧ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ପଡ଼େ ।
- କ୍ରମାନ୍ୟରେ କୌଣସି ପଣିକିଆ, ସପ୍ତାହର ଦିନବାର ଓ ଅକ୍ଷର ଜତ୍ୟାଦି ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ବ୍ୟବହାର:

- କୌଣସି କାମକୁ ଏଡ଼ାଇବାପାଇଁ କୌଶଳ ଖୋଜିଥାଏ - ଯେପରି ପେନ୍ସିଲ କାଟିଚାଲିବା କିମ୍ବା ବହି ଖୋଜିବା ଜତ୍ୟାଦି ।
- ସଦାବେଳେ ଭିନ୍ନ ଏକ ପୃଥିବୀରେ ଥୁବାଉଳି ଲାଗେ- ସତେ ଯେପରି ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଛି । କୌଣସି କଥାକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଏନି ।
- ସହଜରେ ଧାନ ଅନ୍ୟଆଡ଼େ ଚାଲିଯାଏ ।
- କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଧାନ କିମ୍ବା ଚେଷ୍ଟା କରି ମନ ଦେଲେ ହାଲିଆ ହୋଇଗଲା ଭଳି ଲାଗେ ।
- ସଦାବେଳେ ନିଃସହାୟ ଭଳି ଆଚରଣ କରେ- ବେଳେବେଳେ ଜୋକର ବା ଦୁଷ୍ଟ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରେ ଏବଂ ଓହରିଯିବାର ମାନସିକତା ରେ ସେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର କିଛି ଶୈକ୍ଷିକ/ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚକ:

- ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହରେ ବିଶେଷ କରି ଲମ୍ବା ପ୍ରାସେଜ୍ ବଢ଼ି ପାଇଁରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଏହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଏଡ଼ାଇଦିଏ ।
- ପଢ଼ିଲାବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ଓ ଏପରିକି ଧାତି ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଦିଏ ।

- ଲେଖାଯାଉଥିବା କୌଣସି ସୁଚନାକୁ ଭଲଭାବେ ପଡ଼ିଥାଏ ।
- ପଡ଼ିଥାରିଥିବା ପାଠକୁ ବୁଝିବା ତା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ।
- ବ୍ୟାକବୋତ୍ତରେ ଲେଖାଯାଉଥିବା ପାଠକୁ ନକଳ କରିବାରେ ବି ସମସ୍ୟା ହୁଏ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ବହି ଦେଖୁବି ନକଳ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ପଢ଼ିବା ଓ ଲେଖିଲାବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ଯେପରି who ଏବଂ how, there ଏବଂ their, for and from ଭିତରେ ତପାତ୍ର-ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ହସ୍ତାକ୍ଷର ବହୁତ ଅପରିଷାର ଦେଖାଯାଏ । କଲମ/ପେନସିଲ୍/ଧରିବାର ଭୁଲ ପଢ଼ନ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଅକ୍ଷର ଲେଖିବା ତା ପାଇଁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ଏବଂ ଅତି ଅସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ । ପେନସିଲକୁ ଜୋରରେ ଚାପିଧରିବା ଓ ହାତ ମୁଠାରେ କଲମ ଧରିବା ଦ୍ୱାରା ଲେଖିବାରେ ଶୁଙ୍ଗଳାର ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।
- ଅକ୍ଷର ଓ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ଯେପରି 'from' ଲେଖିଲାବେଳେ 'form' ଲେଖିଥାଏ, ସେହିଭଳି '12' ଯାଗାରେ '21' ଲେଖେ । ବେଳେବେଳେ 'saw' କୁ 'was', spot କୁ tops ବା 'how are you ?' କୁ 'you are how' ବୋଲି ଲେଖିଥାଏ ।
- କୌଣସି ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚାରଣକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଶବ୍ଦଟିର କିଛି ଅକ୍ଷରକୁ ଲେଖିଲାବେଳେ ଛାତିଦିଏ । ଉଦାହରଣବଶତଃ 'make' ଜାଗାରେ 'mak' ବୋଲି ଲେଖିଦିଏ ।
- ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏକାଭଳି ଉଚ୍ଚାରଣ ହେଉଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ଲେଖିଥାଏ । ଯେପରି 'circle' କୁ 'cercul' ଏବଂ 'brought' କୁ 'brot' ବୋଲି ଲେଖିଥାଏ ।
- ପରାମା ଦେଲାବେଳେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଉଭର ଦେଇପାରେନି ଓ କ୍ଲ୍ୟୁସ୍ ନୋଟ୍ ଲେଖିଲାବେଳେ ପୁରା ଲେଖିପାରେନି ।
- ଲେଖିଲାବେଳେ କୌଣସି ଉପସର୍ଗ ବା କ୍ୟାପିଟାଲ୍ (ବଡ଼) ଅକ୍ଷର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନଥାଏ ।
- ଏମିତି ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ହୁଏତ କହିଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେଇକଥା କାଗଜରେ ଲେଖିବାର ଦକ୍ଷତା ନଥାଏ ।
- କୌଣସି ବିଷୟର ସାରାଶ ସଂକଷିପ୍ତରେ କହିପାରେନି ।
- ବାକ୍ୟ କିପରି ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ହୁଏ ଜାଣିପାରେନି ।
- କୌଣସି ଭାବନାକୁ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ତାକୁ କଷ୍ଟ ହୁଏ ।

- ମନେ ରଖୁବାର ଦକ୍ଷତା ବହୁତ କମ୍ ଥାଏ ଓ କୌଣସି ପୁରୁଣା କଥା ମନେ ପକାଇବା ବଡ଼ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।
- ପଢ଼ିଲାବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେଇ ଏକା ଶବ୍ଦକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗରେ ଉଚାରଣ କରିଥାଏ ।
- କୌଣସି ଭାବାମୂଳ ଧାରଣା କଥା ସହଜରେ ବୁଝିପାରେନି ।

ସାମାଜିକତା ଓ ଶୈକ୍ଷିକ ସଫଳତାର ପରିପ୍ରକାଶ

ବିଦ୍ୟାଲୟ ବାହାରେ ଏଉଳି ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଓ ବ୍ୟବହାର ରେ ବି ଅସ୍ଥାଭିବକତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ ଯେପରି-

- କୌଣସି କଥା ବା ଜିନିଷ ଉପରେ ଆଦୋଁ ଧ୍ୟାନ ସେମାନେ ଦିଅନ୍ତିନି କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ।
- ଦିଆଯାଇଥିବା କାମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତିନି କିମ୍ବା ବେପରୁଆ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଆର୍ଥିକ କରିଥିବା କାମକୁ କିପରି ଶେଷ କରାଯିବ -ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଯୋଜନା ବି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ଯେକୌଣସି କଥା ଉପରେ ବହୁତ ଅଛ ସମୟ ଧ୍ୟାନ ରହେ । ତେଣୁ ଏକାଗ୍ରତାର ସହ ମନୋନିବେଶ କରିପାରନ୍ତିନି ।
- ଏଉଳି ଶିଶୁ ବହୁତ ଅଥୟ କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ ଲାଗନ୍ତି । କିଛି କାମ ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥାଇ ଘିରି ଘିରି ବୁଲୁଥାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବି ଏଥୁରେ ସାମିଲ୍ କଲାଉଳି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।
- କୌଣସି କଥା ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପଚେ ଯିବାକୁ କହିଲେ ସେମାନେ ବିପରାତ ଦିଗରେ ଚାଲନ୍ତି, ଯେହେତୁ କୁହାଯାଇଥିବା କଥା କୁ ଠିକ୍ ରେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତିନି ।
- ବଂଧୁ ସହ ସଂପର୍କ ରଖିବା ବଡ଼ କଷ୍ଟକର ସମସ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।
- ଶୁଣିଲା ଓ ନିଯମ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶୁଣିବା ବା ମାନିବା ମାନସିକତା ଏଉଳି ଶିଶୁର ନଥାଏ । ବେଖାତିର ଓ ନକରାମ୍ବକ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ସେ ବିଶୁଣୁଳିତ ଆଚରଣ କରେ । କିଛି କାରଣ ନଥାଇ ଉପରେ ବ୍ୟବହାର କରେ ।
- ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ସାମାଜିକ ନିଯମ, ରୀତି/ନୀତିକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେନି ଓ ବୁଝିପାରେନି ।
- ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ନିଜର ଭାବମୂର୍ତ୍ତି ହୀନମନ୍ୟତା ରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପାସ ନା ଫେଲ୍ ? ?

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉପର ଶ୍ରେଣୀ କୁ ଉଭୀର୍ଷ କରିବା କଥା ଠିକ୍ ନା ଭୁଲ୍ ?

ସାଧାରଣତଃ ଯଦି ଉପର ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉଭୀର୍ଷ ନକରି ସେହି ଶ୍ରେଣୀରେ ଶିଶୁଟିକୁ ପୁଣି ଏକ ବର୍ଷ ରଖାଯାଏ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଭଲ ବିକଷି ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉଭୀର୍ଷ କରାଯାଇନଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳ ସେମିତିକିଛି ଉତ୍ସାହଜନକ ନଥିଲା । ଏହି ବିଷୟରେ ଚିକାଗୋ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଏକ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଅକ୍ଷମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯେତିକି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପୁଣି ଏକ ବର୍ଷ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଏକ- ଡୃତୀୟାଂଶ୍ଚ ପାଠପତା ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ । ୨୦୦୩ ମସିହାରେ ଆମେରିକା ଦ୍ୱାରା "National Association of School Psychologists" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ବିବରଣୀରୁ ଏହିସବୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ-

- ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉଭୀର୍ଷ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଶ୍ରେଣୀରେ ପୁଣିଥିରେ ପଡ଼ିବାକୁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ଫଳାଫଳ ଅପେକ୍ଷା ସେହି ସହପାଠୀଙ୍କର ଫଳ ବେଶି ଭଲଥିଲା ଯାହାଙ୍କୁ ଉଭୀର୍ଷ କରାଯାଇଥିଲା ।
- ସେହି ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଯାହାବି ହାସଲ ବା ଉନ୍ନ୍ତି କରିଥାଏ, ଦୁଇ/ତିନି ବର୍ଷରେ ତାହା ମିଳେଇ ଯାଏ ଓ ନିରଥ୍କ ହୋଇଥାଏ ।
- ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପଛୁଆ ବୋଲି ଭାବୁଛୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶ୍ରେଣୀରେ ପୁଣି ରଖିବାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବେଶି କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ।
- ଉଭୀର୍ଷ ହୋଇନଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କର ତୁଳନାମୂଳକ ଭାବେ ବେଶି ବ୍ୟବହାରିକ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଏ ।
- ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଉଭୀର୍ଷ ନକରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବିକାଶର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନକରାମ୍ବଳ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ-ଯେପରି ପଡ଼ିବା, ଗାଣିତିକ ଓ ଭାଷା ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ପ୍ରତିହତ ହୁଏ ।

ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ସାମାଜିକ ଚଳଣି ଓ ଆବେଗିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜକୁ ଖାପ ଖୁଆଇବା କଷ୍ଟ ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କର ସହପାଠୀମାନଙ୍କ ସହ ସଂପର୍କ, ଆମ୍ବ ସମ୍ବାନ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ବାଧାପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ ।

- ଗବେଷଣା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କୁ ଉପର ଶ୍ରେଣୀକୁ ଉତ୍ତରୀର୍ଷ କରାଯାଇନଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ସ୍କୁଲ ତ୍ରୟ ଆଉଟ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ଅପରପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତରୀର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ମୋଟା ମୋଟି ସଫଳତାର ସିଦ୍ଧି ଚଢ଼ିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସେଇ ଏକା ଶ୍ରେଣୀରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଉନ୍ନତି ହେବ ବୋଲି ଅଟକାଇଲେ ଶେଷରେ ସେମାନେ ସ୍କୁଲ ତ୍ରୟ ଆଉଟର କାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
- ଏକଥା ବି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କୁ ଫେଲ୍ କରାଯାଉଥିବା ଯୋଗ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ନିୟୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖରାପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥା'ନ୍ତି ।
- ସେହିଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରୀର୍ଷ କରିବାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ କୌଶଳ ଓ ଦକ୍ଷତାରୁ ବଂଚିତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସେମାନେ ଆହୁରି ବିକଶିତ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ସଫଳତା ଓ ସାମାଜିକ ଦକ୍ଷତାକୁ ବେଶି ଶାଣିତ କରିଥାନ୍ତି ।

ନିର୍ଣ୍ଣଳ ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଯୁଦ୍ଧ ଶିଶୁମାନଙ୍କେର ସଠିକ୍ ପରିଚାଳନାରେ ମାତାପିତା/ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ଭୂମିକା

ଏହା ଏକ ନିରାଗ ସତ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନନ୍ୟ ଓ ଅସାଧାରଣ । କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁବ୍ ସହଜରେ କାମକରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଲାଗେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଶକ୍ତି/ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ ପସଦ କରିବା ଦରକାର ।

କୌଣସି କାମ କରିବାପାଇଁ ଫଳ ଅପେକ୍ଷା ଉଦ୍ୟମ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବେଶି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଶିଶୁଟିର ଠିକ୍ ବା ଖୁଲୁଁ ଉଭର ଅପେକ୍ଷା ତାର ଉଦ୍ୟମକୁ ସ୍ଥିକୃତି ଦେବା ଦରକାର । ଉଦାହରଣ ବଶତଃ ଜଣେ ଅଭିଭାବକ ତାଙ୍କର ଶିଶୁଟିକୁ କହିପାରିବେ, ‘ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ଯେ, ଗଣିତ ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ ପାଇଁ ତମେ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛ ! କିମ୍ବା ‘ତମେ ଯେଉଁଳି ଘୋର ସହ ଗଣିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଚିର ସମାଧାନ କରୁଛ, ମୁଁ ସେଥିପାଇଁ ଗର୍ବତ ଅନୁଭବ କରୁଛି’ ଏହି ଏକାଉଁଳି ଉପାୟ ଅନ୍ୟକାମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଉଦାହରଣବଶତଃ, “ଫୁଟ୍ ବଲ୍ ଖେଳିଲା ବେଳେ ତମେ ଯେଉଁଳି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିଲ ଗୋଲ ଦେବାପାଇଁ, ମୁଁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ” ।

ଘରେ ସ୍କୁଲ୍ ପାଠ ପଢ଼ିଲାବେଳେ ବା ହୋମ ଡ୍ରାଙ୍କ କଲାବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଞ୍ଚରେ ମଞ୍ଚରେ ବିରତି ଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପୁଣିଥରେ ମନଦେଇ ପଡ଼ିବାପାଇଁ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଚିତ ।

କିଛି କିଛି ସହଜ କାମ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକ କଷ୍ଟ କାମବି କରିବାକୁ କୁହାଯାଇପାରେ । ଉଦାହରଣବଶତଃ ଯଦି ଶିଶୁଟିକୁ ପଢ଼ିବା ଅପେକ୍ଷା ଗଣିତ କରିବାପାଇଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି, ତାହାଲେ ତା’କୁ କିଛି ଗଣିତ ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ କରିବାପାଇଁ ଦେଇ ତା’ପରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଉପସାହିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ପଡ଼ିବାରିଲାପରେ ଆଉଥରେ ତା’ର ପ୍ରିୟ ବିଷୟ କିଛି ଗଣିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଲେଖିବାକୁ ଦେଇ ପଢା କାମ ସାରିଦେବା ଉଚିତ । ସହଜ ପାଠକୁ ସାରିବା

ପାଇଁ ସେ ଆଗକୁ ମାଡ଼ିଚାଲିବ ଏବଂ ପ୍ରିୟ ବିଷୟକୁ ଶେଷରେ କଲେ ପୂରା କାମଟି ଖୁସିରେ ଶେଷ ହେବ ।

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଥିବା ଶିଶୁମାନେ ଦୈନିକିନ ସ୍କୁଲ ହୋମ ଆର୍କ କଲାବେଳେ ପିତାମାତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର କରୁଛନ୍ତିକି ନାହିଁ ଜାଣି ସାରିଲାପରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ । ସଦାବେଳେ ନିଜଆତ୍ମୀ ସାହାଯ୍ୟ / ସହଯୋଗକୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲଦିଦେବା ଉଚିତ, ନୁହେଁ, କାରଣ ଶିଶୁଟି ନିଜେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବାପାଇଁ ଚାହୁଁଥାଇପାରେ ।

ଭୁଲ କରିଦେଲେ ଶିଶୁଟିର ମନରେ କୌଣସି ଉଦୟ ବା ଭୁଲ ଧାରଣା ଘନୀଭୂତ ହେବା ଅନୁଚିତ । ଏଇଟା ଯେ କୌଣସି ଅପରାଧ ନୁହେଁ ସେକଥା ଶିଶୁକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଉଦାହରଣବଶତଃ ମାତାପିତା ଚିଠି ଲେଖିଲାବେଳେ ଯଦି ବନାନ ଭୁଲକରି ଲେଖିଦେଲେ, ସେ କହିବାକଥା, ‘ଓହୋ ! ‘ମୋର ଭୁଲ ହୋଇଯାଇଛି । କିଛି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ଏବେ ତାକୁ ଆଉଥରେ ଲେଖୁ ଠିକ୍ କରିଦେବା’ ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନକରାମ୍ବକ ଆବେଗ ଓ ଅନୁଭୂତିକୁ ସୁନ୍ଦର ନିରାପଦ ଶୈଳୀରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା ଶିଖାଇବା ଉଚିତ । ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ସ୍କୁଲ କାମକୁ ନେଇ ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯା’ନ୍ତି । ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ସାଧାରଣ ଥିଲାବେଳେ ଏହିଭଳି ଅକ୍ଷମ ଶିଶୁମାନେ ନିଜର ଅକ୍ଷମତାକୁ ନେଇ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏହା ଏକ ସ୍ଵାଭାବିକ କଥା ବୋଲି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ନିଜର ଭାବପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ନିରାପଦ ବାଟ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରତେକ ଶିଶୁ ଜଣେ ଅନନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ କାହାକୁ ଅନ୍ୟସହ ଭୁଲନା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏମିତି କହିବା କଥା ନୁହେଁ “ତମ ବନ୍ଧୁରେ ସୁନିତା ବହୁତ ଭଲ ପଢ଼ିପାରୁଥିଲା” !

ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଥିବା କୌଣସି ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵଙ୍କ ସହ ଏଭଳି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କର ପରିଚୟ ହେବା ଦରକାର । ତାଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଆସି ଏମାନଙ୍କ ମନରେ ଅଫୁରନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସାହସର ସଂଚାର ହେବ । ସେମାନେ ବି ଜୀବନରେ ଆଗକୁ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବେ । ଏଭଳି ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଖୁବ୍ ବେଶି ବିଶ୍ୱାତ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ନିଜକୁ ସମାଜରେ ଜାଣିଥିବା ବଂଧୁ, ପଢ଼ୋଶୀ ବା ଧର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ସହ ଆଳାପ ଆଲୋଚନା କରି ଉପସାହିତ ହେବେ ଯାହାଙ୍କର ଏପରି ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା ଅଛି । ସେମାନେବି ସଫଳତାର ଶାର୍ଷକୁ ଛୁଇଁ ପାରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା ପାଇଥାନ୍ତି । ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସାକାର କରିବାପାଇଁ ଅଭିଭାବକ ମାନଙ୍କର ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ସର୍ବଦା ବାଞ୍ଚନୀୟ ।

ଡିସଲେକ୍ଷିଆ ସ୍କ୍ରିନିଂ ଟୁଲ

ବୟସ୍ୟ - ୭ବର୍ଷ / ଶ୍ରେଣୀ୧୧ ଏବଂ ୨

ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ସୂଚନା

ଶିଶୁରନାମ: ଲିଙ୍ଗ: ପୁଅ/ଛୁଅ

ଶ୍ରେଣୀ: ଜନ୍ମ ତାରିଖ:

ମାତୃଭାଷା: ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ମାଧ୍ୟମ:

ଆଭିଶଳ୍ମ ତାରିଖ:

ପିଲା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ:	ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷକ	ଭାଷା ଶିକ୍ଷକ	ଅନ୍ୟମାନେ । (-----)
--------------------	------------------	----------------	---------------------

ସ୍ନେହିଂ ବିକଳସ୍ଥିତି :

୨ =ସାଧାରଣତଃ ୧=ବେଳେବେଳେ ୦ କେବେ ନୁହେଁ

ଦୟାକରି ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ:

ସ୍କ୍ରିନିଂ ଟୁଲରେ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାକରି ଶିଶୁର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ତୁଳନାମୂଳକ ଭାବେ ଚିତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ । ଶିଶୁର ମୂଲ୍ୟାଯନ କରିବା ସମୟରେ ଦୟାକରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଶୁର ଘର ଏବଂ ସାମାଜିକ ପରିବେଶ (ମାତୃଭାଷା, ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ଇତ୍ୟାଦି)ପ୍ରତି ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

କ୍ଷେତ୍ର	ସାଧାରଣତଃ	ବେଳେବେଳେ	କେବେ ନୁହେଁ
ଧୂନି ସତେତନତା			
୧. ଧୂନି ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ଖେଳଗୁଡ଼ିକରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: BED ଶବ୍ଦପାଇବା ପାଇଁ RED ରେ ଧୂନି / r / କୁ / b / ଦ୍ୱାରା ବଦଳାନ୍ତୁ			
୨ ଛୟ ଓ ତାଳ ଧୂନି କୁ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଠି କାହା ସାଂଗରେ ଗତ ପଢ଼ୁଛି ବାର, କାର, ବସ			
ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଲେଖିବା			
୩. ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଅକ୍ଷର ଚିହ୍ନିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: ଯଦି ‘J’ ଅକ୍ଷର ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୁହାଯାଏ, ପିଲା ତାହା କରିପାରେନି ।			
୪. ସାଧାରଣ ମୁଦ୍ରିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: THE, TO, FOR, WAS, CAT, SUN, SHOP, HELP, BIRD, SING, FLAG, ଇତ୍ୟାଦି			
୫. ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦର ବନ୍ମାନରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: THE, WAS, HAT, SUN, DAY, BAG, CUT, SHOP, WITH, TREE, ଇତ୍ୟାଦି			

ସଂଖ୍ୟାଧାରଣା			
୭. ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍କେତ ଚିହ୍ନବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: ଯଦି ‘୫’ କିମ୍ବା ‘୮’ ସଂଖ୍ୟା ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୁହାଯାଏ, ପିଲା ତାହା କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ।			
୮. କେଉଁ ସଂଖ୍ୟାଟି କେଉଁ ସଂଖ୍ୟା ତୁ ବଡ଼ ସାନ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା । ସେହିପରି କେଉଁ ସଂଖ୍ୟା ଆଗକୁ ଆସେ ବା ପଛେ ଆସେ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: ୭ ରୁ ୪ ବଡ଼କି ? ୮ ପରେ କଣ ଆସେ ? ପିଲା ୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କୁମ କରିବାକୁ ସକମ ହେବା ଉଚିତ ।			
ଯୋଗାଯୋଗ			
୯. ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନୋଟି ଘୋପାନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: “ଅଧାୟ ନମ୍ବର ୪ ଖୋଲ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା ନମ୍ବର ୩୪କୁ ଯାଅ ।			
୧୦. ସଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ବାହିବାରେ ଅସୁବିଧା । ପିଲାଟି କଥା କହିବାବେଳେ ଥଙ୍କ ଥଙ୍କ ହୁଏ ଉଦାହରଣ: ପିଲାଟି ହୁଏତ ‘ବୋତଳ’ ଶବ୍ଦ ମନେ ପକାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଏହା ବଦଳରେ କହିପାରେ, “ମୁଁ... ସେଇ ସେଇ... ବାହରେ ପାଣି ଭରିଲି”.			
୧୧. ଲମ୍ବା ଶବ୍ଦର ପୁନରାବୁଢ଼ିରେ ଅସୁବିଧା			

ପେଶୀ ସଂଚାଳନ ସମାଜ୍ୟ			
୧ ୧. ସରଳ ଆକୃତିଗୁଡ଼ିକ (ବୃତ୍ତ, ବର୍ଗ, ତ୍ରିଭୁଜ, ଚତୁର୍ଭୁଜ) ନକଳ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା			
୧ ୨. ପଢୁଥିବା ଭାଷାରେ ସରଳ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବାରେ ଅସୁବିଧା (ଯଥା, ଅକ୍ଷର ଏବଂ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବଙ୍ଗା କିମ୍ବା ଖରାପ ହୁଏ) ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦର ଅକ୍ଷର ଗଠନ କରିବାରେ ପିଲାଟି ଅସୁବିଧାର ସାମ୍ବା ହୋଇପାରେ ଯଥା: ON, HAT, FUN, BALL, KEY, STOP, ଇତ୍ୟାଦି			
ବ୍ୟବହାର			
୧ ୩. କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧାନ ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତା ର ଅଭାବ ଦେଖାଏ । କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଛାଡ଼ିଥାଏ । ପିଲା ସହଜରେ ବିରକ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାଡ଼ିଦିଏ । ଶିକ୍ଷକ / ପିତାମାତା ପିଲାଙ୍କୁ ଧାନ ଦେବାକୁ ଏବଂ / କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିବାକୁ ନିରନ୍ତର ପଚାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ			
୧ ୪. ଅସ୍ତିର ଏବଂ / କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ- କ୍ରିୟାଶୀଳ: ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଓ ମୁଦ୍ରାରେ ଅସୁବିଧା ହୁଏ । ଶ୍ରେଣୀରେ ବୁଲାବୁଲି କରିବା ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗ କରିପାରେ ।			
୧ ୫. ଚିତ୍ରିତ, ପ୍ରତ୍ୟାହାର, ବ୍ୟାଘାତକାରୀ ହେବାକୁ ଲାଗେ			

ନାମ

ଦସ୍ତଖତ

ଡିସଲେକ୍ଷିଆ ଦ୍ଵାରା ତୁଳେ
ବୟସ-୧୦ ବର୍ଷ / ଶ୍ରେଣୀ ୩ , ୪ ଏବଂ ୫

ପୃଷ୍ଠାଭୂମି ସ୍ଥାଚନା

ଶିଶୁରନାମ:	ଲିଙ୍ଗ: ପୁଅ/ଛୁଆ
ଶ୍ରେଣୀ:	ଜନ୍ମ ତାରିଖ:
ମାଡ୍ରେଟାଷା:	ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ମାଧ୍ୟମ:
ଆଡ଼ମିଶନ୍ ତାରିଖ:	
ପିଲା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ:	ଶ୍ରେଣୀ ଭାଷା ଅନ୍ୟମାନେ । (-----) ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷକ

ଶ୍ରୋରିଂ ବିକଳସନ୍ଧିକ :

୨ =ସାଧାରଣତଃ ୯ =ବେଳେବେଳେ ୦ କେବେ ନୁହେଁ

ଦୟାକରି ଧାନ ଦିଆନ୍ତୁ:

ଶ୍ରୀନିଂ ଚୁଲ୍ଲରେ ସମାନ ଶ୍ରେଣୀର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାକରି ଶିଶୁର ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ତୁଳନାମ୍ବକ ଭାବେ ଚିତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ । ଶିଶୁର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବା ସମୟରେ ଦୟାକରି ସମ୍ମୃତ ଶିଶୁର ଘର ଏବଂ ସାମାଜିକ ପରିବେଶ (ମାତୃଭାଷା, ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ପୃଷ୍ଠାଭାଗି ଇତ୍ୟାଦି)ପ୍ରତି ଧାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

କ୍ଷେତ୍ର	ସାଧାରଣତଃ	ବେଳେବେଳେ	କେବେ ନୁହେଁ
ପଠନ			
୧. ଧୀରେ ଧୀରେ ପଡ଼ିବାରେ, କିମ୍ବା ଶବ୍ଦ ଅନୁମାନ କରେ, କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ପଡ଼ିବାରେ ଅସହଜ ଅନୁଭବ କରେ			
୨. ରେଖା ଛାତ୍ରିଦିଏ, ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ଅକ୍ଷର ଛାତ୍ରିଦିଏ ଉଦାହରଣ: ପିଲାଟି “ଶୁଣିବା” କୁ “ଯିବା” ବୋଲି ଉଚାରଣ କରିପାରେ, କିମ୍ବା ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ବାକ୍ୟରୁ କିଛି ଛାତ୍ରିପାରେ ।			
୩. ଶବ୍ଦରେ ଧୂମି ଚିହ୍ନିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ପିଲାଟି କହିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଯେ CATCH ଶବ୍ଦ ର ପ୍ରଥମ ଧୂମି K			
୪. ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପାରା ଗୁଡ଼ିବାରେ ଅସୁବିଧା ବହିରେ ଏବଂ ବ୍ୟାକବୋର୍ଡରେ ଥ୍ବା ପାଠ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାହା ଶିଖାଯାଇଛି ତାହା ସହିତ ଜତିତ ଲିଖୁତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାରେ ସମସ୍ୟା । କାହାଣୀ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ 6/8 ଧାର୍ତ୍ତ ଥ୍ବା ସରଳ ପ୍ୟାଣେଜ୍ ଗୁଡ଼ିକ ବୁଝିବାରେ ଅସୁବିଧା ।			
ଲେଖା			
୫. ଉପ୍ୟୁକ୍ତ ଅକ୍ଷର ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଗଠନ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା । ପିଲା ଅକ୍ଷର ଏବଂ / କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟା ଲେଖେ ଯାହା ପ୍ରକାର ଏବଂ ଆକାରରେ ଅସଙ୍ଗତ କିମ୍ବା ଅସାଧାରଣ ଲାଗେ ।			
୬. କଳାପଟା ଏବଂ / କିମ୍ବା ପୁସ୍ତକରୁ ପିଲାଟି ନକଳ କରିବାରେବି ଅସମର୍ଥ । ବ୍ୟାକବୋର୍ଡ ଏବଂ / କିମ୍ବା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକରୁ କପି କରିବାରେ ଅନେକ ତୁଟି କରିଥାଏ । ରେଖା ଏବଂ ମାର୍ଜନ୍ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।			
୭. କୌଣସି କଥା ଲେଖିବାକୁ ଡାକିଲେ ବହୁତ ଭୁଲ କରିଥାଏ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦରେ ବାରମ୍ବାର ବନାନ ତୁଟି କରିଥାଏ ।			

୮. ଲିଖିତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅସୁବିଧା :			
ଏକ ପ୍ରଦର ବିଷୟ ଉପରେ ଧାରଣା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ଆଏ ଯାହା ବୟସ ଉପରୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।			
ଗଣିତ			
୯. ମୌଳିକ ଗଣିତିକ ଧାରଣା, ଯେପରିକି + -, X, / = ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକର ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା । ଏହି ମୌଳିକ ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରିବାବେଳେ ପିଲା ଦୃଢ଼ରେ ପଡ଼େ ଏବଂ / କିମ୍ବା ଏହି ଗଣିତିକ ଧାରଣା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରେନି ।			
୧୦. କାନ୍ତ ଯତ୍ତି କୁ ସମୟ ଦେଖୁ ଠିକ୍ କହିପାରେନି ଯାହା ଡିଜିଟାଲ ନୁହେଁ			
୧୧. ମାନସିକ ଗଣନାରେ ଧାର ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ: ତଥାପି ଆଜୁଠି ଉପରେ ଗଣନା ଜାରି ରଖେ ଓ ସରଳ ମାନସିକ ଗଣନା କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଲାଗେ			
ଯୋଗାଯୋଗ			
୧୨. ଶ୍ରେଣୀରେ ଶୁଣିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦାହରଣ: ପିଲା ହୁଏତ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପୁନରବୃତ୍ତି କରିବାକୁ କହିପାରେ, “ମୁଁ ବୁଝିପାରିଲି ନାହିଁ ଦୟାକରି ଆପଣ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର କହିପାରିବେ କି ?”			
୧୩. ସହପାଠୀମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅପରିପକ୍ଷ ବଢ଼ବ୍ୟ ଉଦାହରଣ: “ଗ୍ରାହକ”କୁ “ଗାନ୍ଧର”ବୋଲି କହିବା			
୧୪. ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଗଠନ କରି କହିବାରେ ଅସୁବିଧା । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟରେ କହିବା କିମ୍ବା କମାଉସ୍ତୁ ଏବଂ / କିମ୍ବା ଜଟିଳ ବାକ୍ୟ ଉପାଦନ ତିଆରିକରି କହିବାରେ ଅସମର୍ଥ ।			
ଉଦାହରଣ: “ମୁଁ ଭଲ ନ ଥୁବାରୁ ହୋମଞ୍ଜାର୍କ କରିପାରିଲି ନାହିଁ ।”(ଜଟିଳବାକ୍ୟ); ମୁଁ ଜାଗାଜା ଅଧ୍ୟୟ ପଢ଼ିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଗଣିତ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରି ନାହିଁ ।(ସମାସ)			
ମନେରଖୁବା			
୧୫. ବିଦ୍ୟାଲୟର ବିଷୟ ବନ୍ଦୁକୁ ମନେରଖୁବାରେ ଅସୁବିଧା ଯେପରିକି ଗୁଣନ ସାରଣୀ, କବିତା ଇତ୍ୟାଦି			

ପେଶୀ ସଂଚାଳନ ସମାଜ୍ୟ			
୧୭.ସରଳ ଆକୃତିର ନକଳ କିମ୍ବା ଚିତ୍ର ଆଜିବାରେ ଅସୁବିଧା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ: ବୃତ୍ତ, ବର୍ଗ, ତ୍ରିଭୂତ , ବିଷମକୋଣୀ ଚତୁର୍ଭୂତ, ପଞ୍ଚଭୂତ ଓ ସତ୍ତବଭୂତ ଜ୍ଞାନ୍ୟାଦି			
୧୮.ପେନ୍ସିଲକୁ ଅବାଗିଆ ଭାବେ ଧରିବା			
ବ୍ୟବହାର			
୧୯.କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧାନ ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତାର ଅଭାବ ଦେଖାଏ । କାମ ଗୁଡ଼ିକ ଅସମାପ୍ତ ଭାବେ ଛାତିଦିଏ ପିଲା ଶ୍ରେଣୀରେ ସହଜରେ ବିରକ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟମୁଦ୍ରିକୁ ଅସମ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଛାତିଦିଏ । ଶିକ୍ଷକ / ପିଲାମାତା ପିଲାଙ୍କୁ ଧାନ ଦେବାକୁ / କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିବାକୁ ନିରନ୍ତର ପଚାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।			
୨୦.ଅସ୍ତ୍ରର କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ କୁଯାଶାଳ ପିଲାଟି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସିବାରେ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରେ ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀର ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗକରେ ।			
୨୧.ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ହାସଳ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ			
୨୨.ଚିତ୍ତିତ / ପ୍ରତ୍ୟାହାର / ବ୍ୟାଘାତକାରୀ ହେଲାଭଳି ବ୍ୟବହାର କରେ			

ନାମ

ଦସ୍ତଖତ

Australian Government

*...Caring toward empowering**

K-7/161, Kalinga Nagar, Po- Ghatikia
Bhubaneswar - 751029, Odisha, INDIA
Email: shisirdas.iiec@gmail.com, www.iiec-odisha.org